

ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΡΜΑ

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως τῆς Σ. Ἐ. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων

(β' μέρος)

4. Ἡ θεωρητικὴ δομὴ τῆς Μετενσάρκωσης

Κατὰ τὴν δοξασία τῆς μετενσάρκωσης, «κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἓνα ἐσωτερικὸ πυρῆνα (Jiva), ὁ ὁποῖος περιπλανᾶται σὲ ἓνα ἀτέλειωτο κύκλο γεννήσεων καὶ θανάτων (Samsara) περιβαλλόμενος ἀπὸ χονδροειδῆ ἢ λεπτοφυῆ σωματικὰ περιβλήματα ἢ σώματα»¹. Αὐτὸς ὁ ἐσωτερικὸς πυρῆνας εἶναι ἓνας «ἐκδηλωμένος» κατ' οὐσίαν «θεός», ὁ ὁποῖος, μέσα ἀπ' αὐτὸν τὸν κύκλο, πρέπει νὰ φθάσει στὴν «αὐτογνωσία» καὶ στὴν «αὐτοπραγμάτωση», στηριζόμενος ἀποκλειστικά στὶς δικές του καὶ μόνο δυνάμεις. Αὐτὸ βεβαιώνει καὶ ἡ θεοσοφίστρια Ἑλενα Μπλαβάτσκυ: «Τὸ Ἐγὼ πού μετενσαρκώνεται εἶναι τὸ ἀθάνατο, ἀτομικὸ, ὄχι προσωπικὸ, ἐγὼ, μ' ἄλλα λόγια ὁ φορέας τῆς Ἄτμα-Βουδικῆς Μονάδας»².

Σ' αὐτὴ τὴν ἀπεγνωσμένη προσπάθειά του, ἀποφασιστικὸ ρόλο «παίζει» τὸ λεγόμενο «**κάρμα**». Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία -ἢ περιπέτεια- συμβολίζεται μὲ τὸν τροχὸ τῆν **σαμσάρα** (ἀνακύκλωση γεννήσεων καὶ θανάτων) καὶ τὸν ἀποκρυφιστικὸ «οὐροβόρο ὄφι» ἢ με τὸν φλεγόμενο μυθικὸ «φοίνικα», ὁ ὁποῖος ἀναγεννᾶται μέσα ἀπὸ τὴν τέφρα του³.

Ἀπὸ τὴν Μπαγκαβάτ-Γκιτά πληροφοροῦμαστε ὅτι «Οἱ σοφοὶ τῆς ἀρχαίας Ἰνδίας

λένε πὼς σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς εἶναι νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὸν ἀτέλειωτο κύκλο τῆς μετενσάρκωσης. “Μὴν ἐπιστρέψετε” προειδοποιοῦν»⁴.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τοὺς θεωρητικὸς τῆς δοξασίας αὐτῆς, ἡ μετενσάρκωση εἶναι ἀναγκαία, γιατί ἡ μιά ἀνθρώπινη ζωὴ δέν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὴν τελείωση τοῦ ἀνθρώπου, ἐξηγεῖ τὴν ἀδικία καὶ προάγει τὴν δικαιοσύνη καὶ δίνει ἐλπίδα στὸν ἀνθρώπο γιὰ τὸ μέλλον.

Κατὰ τὴν Μπαγκαβάτ-Γκιτά, «ὅπως κάθε ἄνθρωπος ἀφήνει –τὰ φορέματά του τὰ παλιά –γιὰ νὰ σπείρει ἄλλα καινούρια –ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ πετάει τὰ παλιά σώματά της –κί' ἄλλα ντύνεται καινούρια»⁵. Καὶ ἡ θεοσοφίστρια Α. Μπεζάντ συμπληρώνει: «Ἔτσι οἱ διαδοχικὲς σωματικὲς ζωές εἶναι δεμένες μεταξύ τους σάν μαργαριτάρια περασμένα σ' ἓνα νῆμα. Τὸ νῆμα εἶναι τὸ στοιχεῖο πού ζεῖ αἰώνια καὶ τὰ μαργαριτάρια οἱ διαδοχικὲς ἀνθρώπινες ζωές»⁶.

Τὸ ἐνσαρκούμενο «Ἐγὼ» ἡ Μπεζάντ τὸ ἀποκαλεῖ «Διανοητὴ», μέσα δέ σ' αὐτὸν «**ὑπάρχουν ὅλες οἱ δυνάμεις πού ἀποκαλοῦμε συνολικά πνεῦμα. Τὸ πνεῦμα περιλαμβάνει τὴ μνήμη, τὴν ἐνόραση, τὴ θέληση. Μαζεύει ὅλη τὴν πείρα πού τοῦ δίνουν οἱ γήινοι βιοὶ του καὶ ἀποθηκεύει ὅλους αὐτοὺς τοὺς συγκεντρωμένους θησαυροὺς γιὰ νὰ τοὺς μετουσιώνει μέσα στὸν ἑαυτό του, μὲ τὴ δική**

1. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση, Β' ἐκδ. Ἀθήνα 1995, σ. 9.

2. Ἑλ. Μπλαβάτσκυ, Τὸ κλειδί τῆς Θεοσοφίας, σ. 144.

3. Paris: Μετενσάρκωση, σ. 19. Βλ. καὶ Κων. Πάγιου, ἔνθ. ἄνωτ., σ. 58.

4. Ἐπιστρέφοντας, ἔνθ. ἄνωτ., σ. 126.

5. § 22, παρὰ Ἄν. Μπεζάντ, Μετενσάρκωση, ἔνθ. ἄνωτ. σ. 24.

6. Αὐτόθι σ. 25.

του θεϊκή χημεία και να κατασκευάσει από αυτούς το απόσταγμα εκείνο της πείρας που είναι ή Σοφία⁷.

Μετά τον βιολογικό θάνατο, ή «ψυχή» (τό μή θνητό στοιχείο του ανθρώπου, κατά τους «μετενσαρκωτές») παραμένει για κάποιο χρονικό διάστημα σε κάποιον ουράνιο (αστρικό) κόσμο. Η περίοδος αυτή ονομάζεται «περίοδος αποσάρκωσης», ή «Δεβαχανική περίοδος», είναι ή περίοδος που τό «Εγώ» «ξαναμπαίνει στον έαυτό του» και «είναι ό αναγκαίος χρόνος που απαιτείται για την άφομίωση της έμπειρίας και την απόκτηση ισορροπίας από τό “Εγώ”», ή τον «Διανοητή», όπως τό ονομάζει ή Μπεζάντ. Αυτός ό «Διανοητής» ενσαρκώνεται και όχι «ό άνθρωπος-κτῆνος»⁸.

Η μετενσάρκωση δέν προϋποθέτει όμως την «επαναγέννηση» άμέσως μετά τον θάνατο. Η «Δεβαχανική περίοδος» «μπορεί να είναι έξαιρετικά σύντομη προκειμένου για ένα άτομο ανεξέλικτο και αντιθέτως να παρατείνεται επί αιώνες για μιά όντότητα ύψηλης εξέλικτικῆς ανάπτυξεως. Η μέση, πάντως, χρονική περίοδος ανάμεσα σε δύο μετενσαρκώσεις για ένα άτομο συνηθισμένης εξέλιξεως, θά πρέπει να κυμαίνεται γύρω στά πεντακόσια χρόνια»⁹. Ο Parus θέλει να επανέρχεται ή ψυχή στό νέο σώμα «μετά δέκα ή και διακόσια έτη και εις οίονδήποτε πλανήτην του αυτού ήλιακού συστήματος»¹⁰. Ένας Έλληνας Λάμα υποστηρίζει, ότι στην ένδιάμεση αυτή κατάσταση περιπλανιόμαστε «για 49 ήμέρες, περνώντας διάφορες, ως επί τό πλείστον δυσάρεστες έμπειρίες, αναζητώντας ένα καινούργιο σώμα»¹¹.

Τελικά, για εκείνον, τον «θριαμβευτή» και «πνευματικό άνθρωπο», που μετά από σειρά μετενσαρκώσεων, «άγγιξε την κορυφή», «Η Νιρβάνα είναι διάπλατα ανοικτή μπροστά του». «Παρουσιάζεται όμως ενώπιόν του, ακόμη ένα μονοπάτι, τό μονοπάτι της απάρνησης, ή θεληματική άποδοχή της γήινης ζωῆς για την άγάπη της Φυλῆς... Όταν ό δάσκαλος διαλέξει να δεχθεί την ενσάρκωση, ώσπου να τελειώσει ό προορισμός της φυλῆς, τούτο είναι τό στεφάνωμά του». Η θεληματική αυτή μετενσάρκωση του (που δέν είναι γι' αυτόν αναγκαία) είναι μιά «Μεγάλη Απάρνηση». Αυτές οι «Τελειωμένες Όντότητες» επανέρχονται πλέον σε «ήθελημένη» μετενσάρκωση για να γίνουν «Εκπαιδευταί, για να βοηθήσουν την παλαιούσα ανθρωπότητα στην όδό της πνευματικῆς εξέλιξεως»¹². Τότε, οι δάσκαλοι αυτοί «Γίνονται οι σωτήρες του κόσμου, ή εύλογία και ή δόξα της φυλῆς τους»¹³. Ανάμεσα σ' αυτούς συγκαταλέγονται ό Βούδας, οι διάφοροι Άβατάρς και γκουρού και, βεβαίως, και ό Ίησους Χριστός.

Κατά τους «μετενσαρκωτές», ή δοξασία αυτή λύνει όλα τά «άπογοητευτικά» προβλήματα, πνευματικά, ήθικά και φιλοσοφικά και πάνω απ' όλα τό πρόβλημα του Κακού και του θανάτου. Άκόμη, και την «ανάπτυξη και κατάπτωση των έθνων» και τους «αναδρομικούς κύκλους της ιστορίας»¹⁴.

Μέ την μετενσάρκωση, λένε, άποδεικνύεται «λογικά» ότι οι νοητικές και ήθικές διαφορές μεταξύ των ατόμων οφείλονται στην «διαφορά της ηλικίας των ψυχών»¹⁵, είναι «άποτέλεσμα των πράξεών μας, των επιθυμιών και των σκέψεών μας» και δέν οφείλονται σε έξωγενεις παράγοντες. «Δέν

7. Αυτόθι σσ. 38-39.

8. Αυτόθι, σσ. 91,44.

9. Irv. Cooper, μν. έργ., σ. 31.

10. Αυτόθι.

11. Λάμα Λουϊτζι Παπακωνσταντίνου, Ποῦ πηγαίνουν οι νεκροί - Η περιπέτεια της μετενσάρκωσης, περιοδ. “Άβατον”, τ. 11, σ. 73.

12. Irv. Cooper, ένθ. άνωτ., σ. 55.

13. Άν. Μπεζάντ, ένθ. άνωτ, σσ. 77, 80.

14. Αυτόθι, σ. 104.

15. Ο Νικ. Μαργιορῆς κάνει λόγο για “πρωτόγονες ψυχές, που για λίγες μόνο φορές έχουν σαρκωθεί και τίς παλιές ψυχές, που αδιάκοπα σαρκώνονται και προχωρούν στο δρόμο της αιώνιας εξέλιξης των κόσμων και των όντων”, ένθ. άνωτ., σ. 390. Βλ. και Irving Cooper, μν. έργ., σ. 40.

έχομε παρά νά ἐκλέξωμε ἀνάμεσα σ'αυτά τά δύο: Ἡ ὅτι ἡ μοῖρα ὀφείλεται σέ μιά θεία ἰδιοτροπία, σέ μιά ἀπλή σύμπτωση, ὅποτε τό ἠθικό χάος βασιλεύει στόν κόσμο, ἢ ὅτι ὀφείλεται σέ αἰτίες πού ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δημιουργοῦμε, πράγμα πού συνεπάγεται τή μετενσάρκωση. Ἔτσι, ἡ ἠθική τάξις καί ἡ μετενσάρκωσις εἶναι ἓνα ζευγος ἀδιαχώριστο»¹⁶.

Ἐξηγοῦνται, ἀκόμη, ὅπως ἰσχυρίζονται, προβλήματα ὅπως:

- ἄνθρωποι πού ὑποφέρουν περισσότερο ἀπό ἄλλους (γιατί ἔχουν ὑποστει λιγότερες μετενσαρκώσεις).

- ψυχολογικά προβλήματα καί σωματικές ταλαιπωρίες, ὅπως: ὁμοφιλοφυλία, λεσβιασμός, κεραυνοβόλος ἔρωτας ἢ μῖσος (παλαιότερα κάρμα).

- μεγαλοφυῆ παιδιά- «παιδιά θαύματα»¹⁷ (ἐξέλιξη τοῦ ταλέντου τους), κ.λπ.

Ἐξ ἄλλου, «αὐτοί πού τώρα εἶναι φίλοι σας ἢ ἐχθροί σας μπορεῖ σέ μιά μελλοντική ζωὴ νά εἶναι μητέρα, πατέρας, παιδί, γυναίκα ἢ ἄντρας σας»¹⁸. Οὐσιαστικά, λέει ὁ Papus, «δέν εἴμαστε παρά ἠθοποιοί πού παίζουσι τὸ ρόλο τους γιὰ μιά ζωή»¹⁹.

Μ' ἓνα λόγο, λένε: «Ἡ μετενσάρκωση λύνει ὅλα τὰ προβλήματα πού δέν τὰ λύνει καμμιά ἄλλη θεωρία, σχετικὰ μέ τήν ἀνισότητα τῶν περιστάσεων, τῶν ἰκανοτήτων, τῶν ἐνκαιριῶν, προβλήματα πού χωρίς τήν μετενσάρκωση θά ἔδειχναν ὅτι δέν ὑπάρχει στή ζωὴ δικαιοσύνη, ἀλλά ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀπλά παιγνίδια τῆς εὐνοίας κάποιου ἀνεύθυνου δημιουργοῦ, ἢ τῶν τυφλῶν δυνάμεων κάποιας ἄψυχης φύσης»²⁰.

Ὅλα αὐτά, λένε, ἀπαντοῦν στό ἐρώτημα: «Ἄν ὑπάρχη πράγματι Θεός, γιατί τόση ἀθλιότης στόν κόσμο, τόσος ἄδικος πόνος, τόσες εὐνοίες καί τόσες ἐπιτυχίες μοιρασμέ-

νες χωρίς καμία διάκριση»²¹. Ἐάν δέν ἀποδεχθοῦμε τήν μετενσάρκωση, λέγουν οἱ «μετενσαρκωτές», τότε πρέπει νά δεχθοῦμε ἓναν Θεό ἄδικο, σκληρό, τιμωρό, ἀπάνθρωπο, «ἄμεσα ὑπεύθυνο γιὰ ὅλα τὰ δεινά τοῦ κόσμου καί προπαντός γιὰ κείνα πού προέρχονται ἀπό τίς συνθήκες τῆς γεννήσεως»²². Ἀντιθέτως, ἀποδεχόμενοι τήν μετενσάρκωση βρίσκομε τό «κλειδί» τοῦ προβλήματος καί δέν ἀμφισβητοῦμε τήν ἀγάπη, τήν εὐσπλαχνία καί τήν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὅσα συμβαίνουν ἐπιβάλλονται ἀπό τήν «νομοτέλεια» καί γιὰ συγκεκριμένο σκοπό. Ἡ δοξασία τῆς μετενσάρκωσης «εἶναι ἄρρηκτα δεμένη μέ τό νόμο τῆς ἀνταποδοτικῆς δικαιοσύνης, τό νόμο τοῦ Κάρμα»²³. Τό Κάρμα εἶναι τό «κλειδί» τῆς δοξασίας αὐτῆς.

Γι' αὐτό, ὑποστηρίζουν ὅτι «Ἐἶναι καιρός πλέον ἡ χαμένη ἀλήθεια τῆς μετενσαρκώσεως νά ξαναπάρη τή θέση της ἀνάμεσα στους ἀνεκτίμητους θησαυρούς του Χριστιανισμοῦ.

Ἄν δέν γίνη αὐτό, οἱ ἐκκλησίες θά ἐρημω- νωνται ὀλοένα καί περισσότερο, ἐφόσον μέ τὰ ἰσχύοντα θρησκευτικά δόγματα δέν εἶναι δυνατόν νά ἐρμηνευθοῦν τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς κατά τρόπον πού νά ἰκανοποιῆται ἡ σύγχρονη ἐξελιγμένη διάνοια»²⁴.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ ἴδια ἡ Μπεζάντ δηλώνει ὅτι «Ὅλα ὅσα μποροῦν νά λεχθοῦνε γιὰ τήν ἀπόδειξη τῆς μετενσάρκωσης δέν φτάνουν ὡς τό σημεῖο νά τήν ἀποδείξουνε πλέρια καί ὀλοκληρωτικά, ἀλλά εἶναι μιά πολύ δυνατή ἔνδειξη γιὰ τήν ὑπαρξή της... Μόλο πού ἡ μετενσάρκωση φαίνεται σ' ἐμένα γεγονός ἀπόλυτα βέβαιο, περιορίζομαι νά τήν παρουσιάσω ἐδῶ μᾶλλον σάν μιά λογική ὑπόθεση παρά σάν θεώρημα πού ἔχει κιόλα ἀποδειχθεῖ»²⁵.

16. Irv. Cooper, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 80.

17. Cooper, ἐνθ. ἄνωτ. σ. 96.

18. Ρόμπ. Νάτζεμ, ἐνθ. ἄνωτ. σ. 182.

19. Papus, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 124.

20. Ἄν. Μπεζάντ, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 120.

21. Irv. Cooper, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 14.

22. Papus, ἐνθ. ἄνωτ. σ. 19.

23. Αὐτόθι, σ. 9.

24. Irv. Cooper, μν. ἔργ. σ. 111.

25. Ἄν. Μπεζάντ, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 104 (δική μας ὑπογράμμιση).

5. Τό Κάρμα

Κεντρική και ουσιαστική θέση στη δοξασία της μετενσάρκωσης και της μετεμψύχωσης κατέχει η διδασκαλία περί του «φυσικού νόμου του Κάρμα». Όπως ήδη είπαμε, είναι τό «κλειδί». Ο όρος προέρχεται από την σανσκριτική λέξη *Kri*, πού σημαίνει «ένεργω», «πράττω» (πράξη, δράση, έργο, ενέργεια) και αναφέρεται στη συσσώρευση καλών ή κακών πράξεων από προηγούμενες δηθεν ζωές. Τόν όρο δέν τόν έπινόησε ο Βούδας, αλλά προέρχεται από την Βεδική παράδοση²⁶.

Έκπρόσωπος αποκρυφιστικών ομάδων στην Ελλάδα διευκρινίζει ότι «Εμείς στη Δύση, τό “Νόμο του Κάρμα” συνηθίζουμε νά τό αποκαλούμε “Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος” ή “Νόμο της Δίκαιης Ανταπόδοσης”²⁷. Οί “νεοπαγανιστές” τόν ονομάζουν «νόμο της είμαρμένης» ή «της ανάγκης».

Ο νόμος αυτός, κατά την Θεοσοφία, δημιουργεί, αποκαθιστά και διατηρεί την άρμονία και την ισορροπία μέσα στό σύμπαν.

Βεβαίως, δέν πρόκειται περί φυσικού νόμου, αλλά περί θρησκευτικής δοξασίας, πού γεννήθηκε στόν Ινδουισμό και τόν Βουδισμό. Χαρακτηριστικός είναι ο όρισμός του Κάρμα από την θεοσοφίστρια Έλενα Μπλαβάτσκι. Τά Κάρμα, λέει, είναι «ό “Υπέρτατος Νόμος”, ή πηγή, ή αρχή όλων των άλλων νόμων, πού υπάρχουνε σ’όλοκληρη τή φύση. Κάρμα είναι ο αλάνθαστος νόμος, πού προσαρμόζει τό αποτέλεσμα στην αιτία, στό φυσικό, νοητικό και πνευματικό πεδίο του Είναι... επιστρέφοντάς την σ’έκείνον πού τή δημιούργησε»²⁸. Έπομένως, τό Κάρμα είναι ή μοναδική αιτία, όχι μόνο της μετενσάρκωσης, αλλά γενικότερα

της ύπαρξης κάθε υπαρκτού πράγματος (όντος). Και άλλου συμπληρώνει: «Τό Κάρμα, είναι ή δύναμις (ή θέλησις) του Θεού ενεργοῦσα εν τῷ σύμπαντι, ο κοινός κορμός πάντων τῶν νόμων οίτινες διοικοῦσι τόν κόσμον»²⁹.

Και ή άλλη θεοσοφίστρια, ή Άννα Μπεζάντ συμπληρώνει ότι «Τό Κάρμα μάς κάνει νά γεννιόμαστε ακατάπαυστα, δένοντάς μας στη ρόδα της γέννησης και του θανάτου. Τό καλό Κάρμα μάς συνεπαίρνει τόσο άδυσώπητα όσο και τό κακό”. Όμως ή δύναμη πού μάς αλυσσοδένει «δέν βρίσκεται στην πράξη αλλά στόν πόθο, στην προσκόλληση στόν καρπό της πράξης»³⁰.

Κατά ένα άλλο όρισμό, «Τό Κάρμα δέν είναι τό έργο πού έκανε ένα άτομο στην παρούσα ζωή του. Είναι όλα τά έργα πού έχει κάνει στις προηγούμενες ζωές του. Είναι ένα είδος προορισμού μέ ρόλο μεγάλο για τό έσχατολογικό του έργο»³¹.

Ο Λάμα Λούντροπ, (προσκεκλημένος του Βουδιστικού Κέντρου Κάρμα Γκυάλτσεν Λίνγκ στη Θεσσαλονίκη), μιλώντας για τό Κάρμα, διευκρινίζει ότι, «τά όντα κατέχουν τίς πράξεις τους, κληρονομοῦν τίς πράξεις τους, γεννιοῦνται μέσα στις πράξεις τους, γεννιοῦνται μέσα από τίς πράξεις τους... είμαστε κάτοχοι των πράξεών μας. Σημαίνει πώς όταν σκεπτόμαστε, λέμε ή κάνουμε κάτι είμαστε οί ιδιοκτήτες αυτού του πράγματος και βιώνουμε έμείς τά αποτελέσματά του»³². Ο ίδιος υπογραμμίζει ότι οί πράξεις μας είναι εκείνες πού μάς καθορίζουν. «Δέν υπάρχει έξωτερικός κριτής ή Θεός πού νά παίρνει τίς αποφάσεις για τή ζωή μας»³³. «Τήν εὐθύνη για τήν τιμωρία ή τήν επιβράβευση δέν τήν έχει κάποια υπερ-

26. Δημ. Νικολαΐδου, Η δύναμη του Κάρμα, περιοδ. «Άβατον», τ. 111, σ. 57.

27. Γαβρ. Σιμονέτου, ένθ. άνωτ., σ. 2.

28. Έλ. Μπλαβάτσκι, Τό κλειδί της Θεοσοφίας, σ. 218.

29. Της ίδιας, Είς τήν χώραν των γαλάζιων βουνών, μν. έργ. σ. 19.

30. Άν. Μπεζάντ, Τό Κάρμα, σ. 61.

31. Fausta Leoni, Κάρμα, άληθινή ιστορία μιας μετεμψύχωσης, σ. 10.

32. Δημ. Νικολαΐδου, ένθ. άνωτ. σ. 57.

33. Αυτόθι, σ. 58.

φυσική οντότητα, αλλά ο ίδιος ο άνθρωπος, ανάλογα με τον τρόπο που ζει κι ενεργεί, σε σχέση με τον ηθικό και κοσμικό νόμο του Ντάρμα»³⁴.

Η Τεκτονική Έγκυκλοπαίδεια σημειώνει ότι «Κατά τον νόμον του Κάρμα, ή αντίδρασις είναι πάντοτε ίση και αντίθετος της πράξεως»³⁵. Έτσι, επέρχεται ή αρμονία και ή ισορροπία μέσα στο σύμπαν.

Κατά τον Γαβριήλ Σιμονέτο, υπάρχουν τρία είδη ατομικού Κάρμα. Εκτός από το «ατομικό» υπάρχει και το «οικογενειακό» και το «ομαδικό κάρμα ενός κράτους ή μίας φυλής»³⁶. Το Κάρμα, λέει, καθορίζει το σώμα που θα πάρουμε στην επόμενη ενσάρκωση (ώραίο, υγιές, αρτιμελές κ.λπ.). «Τό πώς θα ζήσουμε, ο τρόπος και ο χρόνος και ή διάρκεια της ζωής που θα ζήσουμε, ο γάμος, τά παιδιά, ή κοινωνική αναγνώριση, οί τίτλοι τιμής, ο πλοῦτος, τά χρήματα που θα αποκτήσουμε κ.λπ. Είναι προκαθορισμένα». Ακόμη και την ώρα του ύπνου δημιουργούμε «Αστρικό Κάρμα». Η μόνη ώρα που δεν συσσωρεύουμε Κάρμα είναι ή ώρα του διαλογισμού. Και καταλήγει επισημαίνοντας τον παγκόσμιο χαρακτήρα του Κάρμα: «Άνθρωποι και ζώα αποτελούν μία μεγάλη οικογένεια που ή ιστορία της είναι περίπλοκη και τό κάρμα της αχώριστο και αυτή είναι ή αιτία που οί άνθρωποι δεν πρέπει να σκοτώνουν, να κακομεταχειρίζονται και ακόμα να τρώνε τά ζώα. Τό κάρμα είναι ένας νόμος παγκόσμιος και περιλαμβάνει κάθε μονάδα ζωής μέσα στις αναρίθμητες περιοχές του σύμπαντος. Ισχύει για κάθε οργανισμό και για κάθε ύπαρκτο πράγμα, από τον κόκκο της άμμου ως τά αστέρια του Γαλαξία»³⁷.

34. Κων. Πέγιου, ένθ. άνωτ., σ. 59.

35. Ένθ. άνωτ. σ. 521.

36. Γαβρ. Σιμονέτου, ένθ. άνωτ.: τό αποθηκευμένο, τό πεπερωμένο ή ή μοίρα του ανθρώπου (κισμέτ) και τό νέο, που δημιουργείται στη διάρκεια κάθε ζωής.

37. Αυτόθι, σ. 5.

Ο Ρόμπερτ Νάτζεμυ γράφει: «Πολλοί θά ξαφνιαστούν μαθαίνοντας πώς οί ίδιοι διάλεξαν τό πλαίσιο της ζωής τους. Διάλεξαν να γεννηθούν σ'αυτή την εποχή, σ'αυτό τό όρισμένο οικογενειακό περιβάλλον, κάτω απ'αυτές τίς κοινωνικές και εκπαιδευτικές συνθήκες»³⁸. Ο Cooper, διαφοροποιούμενος στό σημείο αυτό, αρνείται αυτή την «καρμική» οικογενειακή σχέση. Κατ'αυτόν, «Κατά γενικόν κανόνα δεν εκλέγομε εμείς τούς γονείς στην αρχή κάθε ενσάρκωσης». Γι'αυτό φροντίζουν, όπως είδαμε πίο πάνω «Οντότητες του Πνευματικού κόσμου». Έν τούτοις, μπορούμε να επηρεάσουμε τίς μελλοντικές σχέσεις μας με άλλα άτομα. Τό γεγονός ότι μερικά άτομα έλκονται μεταξύ τους με άμοιβαία αγάπη, ίσως δηλώνει ότι «είναι γονείς και παιδιά, άδελφοί, σύζυγοι ή έραστές κλπ.»³⁹, (έννοείται, σε προηγούμενη ζωή τους).

Τό Κάρμα λοιπόν προσδιορίζει την παρούσα ζωή κάθε ανθρώπου πάνω στη γη, ο οποίος ξαναγεννιέται για να πληρώσει έδω, μέσα σε ένα νέο σώμα, για ό,τι άλλοτε έπραξε και συνέλεξε κατά τίς «προβιωτές»⁴⁰ του, για να απελευθερωθεί από ένα τυραννικό φορτίο, ακόμη και όταν τίποτε από όσα ζει και πάσχει στην «παρούσα» ζωή του δεν του θυμίζει κάτι από κάποια προηγούμενη δήθεν ύπαρξή του.

Οί δάσκαλοι της μετενσάρκωσης υποστηρίζουν ότι αυτό τό «σενάριο» της ζωής του κάθε άνθρωπος δεν πρέπει να προσπαθήσει να τό αλλάξει, είναι μάταιος κόπος. Πρέπει να αποδεχθεί να παίξει τον ρόλο του, άφου ή «ταινία» θά παιχθεί

38. Ρόμπ. Νάτζεμυ, ένθ. άνωτ., σ. 211. Και ο Νικ. Μαργιορής γράφει: «Στίς ύστερνές και τελευταίες της σαρκώσεις (ή ψυχή) διαλέγει μόνη της πιά που θά πέσει και ποιούς γονιούς θά έχει. Τό τελευταίο όμως είναι σπανιότατο και δύσκολα συμβαίνει. **Συνηθέστατα άλλοι** (σημ. Η Λευκή Τεραρχία, σ. 397) **διαλέγουν τή φυλή, τό έθνος, την πόλη και την οικογένεια που μέσα της θά πέσει για μετενσάρκωση ή πνευματοψυχή**», μν. έργ. σ. 387.

39. Ιρν. Cooper, ένθ. άνωτ., σσ. 53-54.

40. Νικ. Μαργιορή, ένθ. άνωτ., σ. 386.

όπωςδήποτε, ώστε να μάθει τό «μάθημα» για να μπορέσει να προχωρήσει εξελικτικά σέ μιά επόμενη μετενσάρκωση. Έπομένως, «Αδικία δέν υπάρχει στην πραγματικότητα. Εκείνοι πού μᾶς “ἀδικοῦν”, ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε, εἶναι μόνον οἱ φορεῖς τῶν πράξεων, πού σύμφωνα μέ τό “σενάριο” τῆς δικῆς μας ταινίας ζωῆς, πρέπει νά συμβοῦν γιά χάρη τῆς δικῆς μας ἐξέλιξης!»⁴¹.

Ἐκτός ἀπό τό «ἀτομικό Κάρμα», ὑπάρχει, ὅπως εἶπαμε, καί τό «ὀμαδικό Κάρμα», Κάρμα οἰκογενειακό, ὑποφυλῶν, φυλῶν, χωρῶν, ἐθνῶν καί «παγκόσμιο κάρμα σάν συνολικό ἄθροισμα ὅλων τῶν ἐθνικῶν»⁴². «Ὅ,τι ἰσχύει γιά τό Κάρμα γιά τόν ἕναν ἄνθρωπο, καί ὅ,τι μπορεῖ νά ἐφαρμοστεῖ ἀτομικά, ἰσχύει καί γιά μιά ὀμάδα ἀνθρώπων, μιά χώρα καί ὀλη τήν ἀνθρωπότητα», λέει ὁ Λάμα Λούντροπ⁴³. Τό «ὀμαδικό Κάρμα» ἔχει τήν αἰτία του στό «ἀτομικό Κάρμα». Ἀνάλογα μέ τά χαρακτηριστικά του, τό κάθε ἄτομο ἔλκεται πρὸς τό ἕνα ἢ τό ἄλλο ἔθνος ἢ τήν φυλή. Τότε, «τά κυριότερα ἐθνικά χαρακτηριστικά παρουσιάζονται ὀμαδικά στή σκηνή. Ἔτσι πλῆθος Ρωμαῖοι ἐνσαρκώνονται σήμερα σάν Ἄγγλοι καί τά ἐνστικτά τους τά ἐπιχειρηματικά, τά ἐπεκτατικά, τά κατακτητικά, τά κυριαρχικά ξαναπαρουσιάζονται σά φυσικό ἰδίωμα»⁴⁴. Ὅταν τό Κάρμα τῶν ἀνθρώπων, μέσα σέ διάφορες φυλές, πού διέπραξαν πράξεις κακές καί ἐγκληματικές, προβληθεῖ στό φυσικό πεδίο, τότε «γεννάει πολέμους,

ἐπαναστάσεις, κοινωνικές ἀναταραχές καί κάθε εἶδους ἐξεγέρσεις πού χτυπᾶνε σάν ὀμαδικό κάρμα ἐκείνους πού γέννησαν τίς καταστρεπτικές δυνάμεις κί ἀπλώνουν τριγύρω τήν καταστροφή»⁴⁵.

Τέλος, ὁ τρόπος ἀπελευθέρωσης ἀπό τό Κάρμα, κατά τήν Μπαγκαβάτ-Γκιτά, εἶναι μιά «πλήρης ἐπιστήμη». Οἱ ἀντιδράσεις τοῦ Κάρμα εἶναι μιά «μόλυνση», εἶναι «ὅπως ἡ σκόνη πού σκεπάζει τόν καθρέπτη». Γιά νά ἐξαληφθεῖ λοιπόν τό Κάρμα πρέπει νά ἀκολουθήσει ὁ ἄνθρωπος μερικές «πρακτικές τεχνικές». Μεταξύ αὐτῶν ἡ σπουδαιότερη, ἡ πιό «ἐξαγνιστική» εἶναι νά ψάλλει κάποιος τόν «Μεγάλο Ὑμνο τῆς Ἀπελευθέρωσης», τό μάντρα «Χάρε Κρίσνα -Χάρε Κρίσνα -Κρίσνα Κρίσνα -Χάρε Χάρε -Χάρε Ράμα -Χάρε Ράμα -Ράμα Ράμα -Χάρε Χάρε». Ἄλλες τεχνικές εἶναι, «Νά μελετάει τακτικά τίς Βεδικές Γραφές», «Νά τρώει μόνο πνευματική φυτική τροφή... ἢ ἀπάρνηση ἀπό τό κρέας, τό ψάρι καί τό ἀβγό», «ἢ προσφορά φυτικού φαγητοῦ πρὸς τόν Κρίσνα», «ἢ προσφορά τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας μας στόν Θεό... καί μέρος τῶν ἀποδοχῶν», ἢ ἀποφυγή παράνομων ἐρωτικῶν σχέσεων «ἐξώγαμων ἢ καί ἐντός τοῦ γάμου ἐάν ὁ σκοπός τους δέν εἶναι ἡ τεκνοποίηση» κ.ἄ.⁴⁶.
(ἢ συνέχεια, στό ἐπόμενο)

41. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, μν. ἐργ., σ. 127.

42. Ἐλ. Μπλαβάτσου, Τό κλειδί τῆς Θεοσοφίας, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 219.

43. Δημ. Νικολαΐδου, ἐνθ. ἄνωτ. σ. 58.

44. Ἄν. Μπεζάντ, Τό Κάρμα, σ. 67. Καί οἱ “νεοπαγανιστές” ὑποστηρίζουν τό ἴδιο. Ἔτσι, ὑπάρχει καί τό Κάρμα τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἰράκ καί ἄλλων χωρῶν.

45. Αὐτόθι σ. 70.

46. Ἐπιστρέφοντας, Ὁ νόμος τῆς Μετεμψύχωσης, μν. ἐργ. σσ. 131-135. «Οἱ νόμοι τοῦ κάρμα ἀναφέρουν ὅτι ὀποῖος σκοτώσει ἕνα ζῶο γιά νά τό φάει, τότε στήν επόμενη ζωή, ὀ φονέας θά σκοτωθεῖ καί θά φαγωθεῖ. Ὑπάρχει, ἐπίσης καί κάρμα γιά τήν ἀφαίρεση τῆς ζωῆς τῶν φυτῶν, ἀλλά αὐτό ἐξουδετερώνεται μέ τήν προσφορά τοῦ φαγητοῦ στόν Κρίσνα, διότι ἔχει δηλώσει ὅτι θά δεχθεῖ αὐτές τίς φυτικές προσφορές. Θά πρέπει ἐπίσης νά σταματήσει κανείς τά ναρκωτικά σά ὀποῖα περιλαμβάνεται ὀ καφές, τό τσάι, τό ἄλκοολ καί τό τσιγάρο», σ. 133.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπιμέλεια: π. Κυριακού Τσουρού

Από τό πλήθος τῶν πολύτιμων κειμένων τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, δημοσιευμένων ἤ μή, ὁ «Διάλογος» θά παρουσιάσει μιά σειρά θεμάτων, ὅπως τά ἔχει διαπραγματευθῆ ὁ μακαριστός Γέροντας. Ἄν καί μερικά ἀπ' αὐτά ἔχουν γραφτεῖ πρό τριακονταετίας περίπου, παραμένουν πάντοτε ἐπίκαιρα καί ἰδιαίτερος χρήσιμα στόν ὀρθό τρόπο ἀντιμετώπισεως τῆς σύγχρονης πλάνης.

Ὁ π. Ἀντώνιος, πρωτοπόρος στόν τομέα τῆς μελέτης καί τῆς ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισεως τοῦ προβλήματος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας, ἐργά-

σθηκε συστηματικά καί μεθοδικά, ἀξιοποιώντας κάθε τρόπο διαφωτίσεως τοῦ Ὀρθόδοξου Πληρώματος καί θωρακίσεως του ἀπό τήν ἀπειλή τῶν αἱρέσεων. Ἐκτός ἀπό τά ὑπερτεσσαράκοντα πολύτιμα βιβλία του, κείμενα καί ἐπιστολές του ἔχουν δημοσιευθῆ σέ περιοδικά καί ἐφημερίδες. Ἀπ' αὐτά, θά ἐπιλέξουμε τά σημαντικότερα, γιά νά τά παρουσιάσουμε στούς ἀναγνώστες μας, μέ τήν βεβαιότητα ὅτι θά βοηθήσουν ἀποφασιστικά στήν προσπάθεια πού συνεχίζουμε ὅλοι μαζί, γιά νά προσφέρουμε βοήθεια καί συμπαράσταση στά θύματα τῆς πλάνης καί τίς οἰκογένειές τους.

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)
(ἀναδημοσίευση ἀπό τό περιοδικό «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ»)

Ποῖος εἶναι ὁ αὐθεντικός ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς;

Εἶναι βασικόν διά κάθε χριστιανόν νά γνωρίζη, ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή δέν ἀπευθύνεται εἰς ἄτομα, τά ὁποῖα εἶναι διασκορπισμένα, ἀλλά εἰς τούς χριστιανούς οἱ ὁποῖοι εἶναι συγκροτημένοι εἰς ἓνα σῶμα, εἰς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Συνεπῶς, ἡ ἐρμηνεία τῶν διαφόρων βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι ἔργον ἐδικῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ταχθῆ, ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, νά ποιμαίνουν τήν Ἐκκλησίαν (Πράξ. 20, 28). Ἐπομένως, δέν ἠμπορεῖ ὁ καθένας νά ἐρμηνεύσῃ αὐθαίρετως τήν Ἁγίαν Γραφήν· μοναδικός ἐρμηνευτής της μένει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον τό ὁποῖον ὀδηγεῖ τήν Ἐκκλησίαν (Ἰω. 16, 13, 14, 26) καί τήν καθιστᾷ «στῦλον καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. 3, 15).

Μέ τόν τρόπον αὐτόν, μέσα, δηλαδή, εἰς τήν Ἐκκλησίαν, παραμένει ἡ Ἁγία Γραφή ὁ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ ὅστις ἀναγεννᾷ καί σώζει. Δέν εἶναι λόγος ἀνθρώπινος, ἀλλά ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· τόν ὠμίλησε τό Πνεῦμα τό ἅγιον εἰς τās καρδίας τῶν ἱερῶν συγγραφέων. Διά νά κατανοήσωμεν ὀρθῶς τόν θεῖον λόγον, τό μεγάλο αὐτό δῶρον τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά ἔχωμεν «νοῦν Χριστοῦ» (Α' Κορ. 2, 16). Καί «τό Πνεῦμα» «τό ἐκ Θεοῦ» (Α' Κορ. 2, 12). Πρέπει νά κατοική μέσα μας τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ (Α' Κορ. 6, 19). Τοῦτο, ὅμως, μόνον μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν εἶναι δυνατόν (Α' Ἰω. 2, 18-28).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει πρός τούς Ἐφεσίους ὅτι προσεύχεται γονατιστός εἰς τόν Θεόν «νά σᾶς δώσῃ κατά τόν πλοῦτον τῆς δόξης Του, νά ἐνισχυθῆτε μέ δύναμιν

διά τοῦ Πνεύματός Του εἰς τόν ἐσωτερικόν σας ἄνθρωπον, νά κατοικήσῃ ὁ Χριστός διά τῆς πίστεως εἰς τās καρδίας σας, νά εἰσθεριζωμένοι καί θεμελιωμένοι εἰς τήν ἀγάπην, διά νά ἠμπορέσετε νά καταλάβετε μαζί μέ ὄλους τούς ἁγίους ποῖον εἶναι τό πλάτος καί μήκος καί βάθος καί ὕψος καί νά γνωρίσετε τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τήν γνώσιν διά νά καταστήτε πλήρεις μέ ὅλην τήν πληρότητα τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἐκείνον δέ ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νά κάμῃ πολύ περισσότερα ἀπό ὅσα ζητοῦμεν ἢ σκεπτόμεθα, συμφώνως πρός τήν δύναμιν, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μέσα μας, εἰς αὐτόν ἄς εἶναι ἡ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τās γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων, ἀμήν» (Ἐφεσ. 3, 14-21).

Μακράν τῆς Ἐκκλησίας, μακράν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, αἱ ἀλήθειαι τῆς Ἁγίας Γραφῆς μένουν ἀκατανόητοι καί παρερμηνεύονται. «Τό τί εἶναι ὁ Θεός κανεῖς δέν τό γνωρίζει παρά μόνον τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς δέν ἐλάβαμε τό πνεῦμα τοῦ κόσμου ἀλλά τό πνεῦμα τό ὁποῖον προέρχεται ἀπό τόν Θεόν διά νά γνωρίσωμεν ἐκεῖνα τά ὁποῖα μᾶς ἐχαρίσθησαν ἀπό τόν Θεόν», λέγει ὁ Ἀπόστολος (Α' Κορ. 2, 11-12). Μοναδικός, λοιπόν, ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ὅλα, ὅσα εἶπε καί ἐπραξεν ὁ Χριστός, τά διδάσκει καί τά ἐρμηνεύει ὀρθῶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον (Ἰω. 14, 26).

Ὅταν ἡ Ἁγία Γραφή ἀποχωρισθῇ ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, μένει διά τούς ἀνθρώπους ξηρόν γράμμα. Καί ἐπειδή ὁ καθένας ἐρμηνεύει τήν κάθε λέξιν διαφορετικῶς, συνάγει τά ἰδικά του συμπεράσματα, τά ὁποῖα δέν συμφωνοῦν μέ τά συμπεράσματα τοῦ ἄλλου, οὔτε μέ τό πραγματικόν νόημα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τό ὁποῖον μόνον μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν ὑπάρχει. Τό σφάλμα τῶν αἰρετικῶν δέν εἶναι ὅτι μελετοῦν τήν Ἁγίαν Γραφήν, ἀλλά ὅτι τήν χωρίζουν ἀπό τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας καί κατ' αὐτόν τόν

τρόπον δέν ἠμποροῦν νά τήν ἐρμηνεύσουν ὀρθῶς.

Εἰς τās ἐπιστολάς τοῦ Παύλου, λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ὅπως, ἄλλωστε, καί εἰς τά λοιπά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, «ὑπάρχουν μερικά δυσνόητα, τά ὁποῖα οἱ ἄμαθεῖς καί μή στερεωμένοι διαστρεβλῶνουν, ὅπως καί τās λοιπὰς γραφάς, πρός καταστροφήν των. Σεῖς λοιπόν, ἀγαπητοί, ἐπειδή γνωρίζετε αὐτά ἐκ τῶν προτέρων, προφυλαχθῆτε, διά νά μή παρασυρθῆτε ἀπό τήν πλάνην ἀνόμων ἀνθρώπων καί πέσετε ἀπό τήν ἰδικήν σας στερεάν βάσιν» (Β' Πέτρου 3, 16-17).

Ὅταν χωρίσωμεν τήν Ἁγίαν Γραφήν ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, μένει ὁ γραπτός λόγος τοῦ Θεοῦ χωρίς στερεάν βάσιν δι' ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους. Διότι, ποῖος θά μᾶς βεβαιώσῃ τότε διά τήν θεοπνευστίαν τῶν βιβλίων ἐκείνων τῆς Καινῆς Διαθήκης, τά ὁποῖα δέν συνέγραψαν οἱ μαθηταί τοῦ Κυρίου; Παράδειγμα, τό Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ καί αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τά ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία κατεχώρισε μεταξύ τῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, παρ' ὅλον ὅτι ὁ Λουκᾶς δέν ἦτο μαθητής τοῦ Κυρίου.

Ἐμεῖς, ὅμως, γνωρίζομεν, ὅτι τά βιβλία αὐτά μένουν χωρίς σταθερόν θεμέλιον: Ἡ Ἐκκλησία ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία καθώρισε τά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Καί τό ἔκαμε μέ βάσιν τήν παρουσίαν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖον καθοδηγεῖ τήν Ἐκκλησίαν εἰς τήν ἀλήθειαν (Ἰω. 16, 13. Α' Τιμ. 3, 15).

Ὅλα αὐτά μᾶς ἀποδεικνύουν καί κάτι ἄλλο: Ὅτι χωρίς τήν Ἐκκλησίαν δέν θά εἶχαμε σήμερα τήν Καινήν Διαθήκην, δηλαδή τήν Ἁγίαν Γραφήν.

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, εἶναι κάτι πολύ εὐρύτερον ἀπό τήν Ἁγίαν Γραφήν καί δέν ἠμποροῦμεν νά τήν περιορίσωμεν εἰς γραπτά κείμενα. Τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ, ὁλόκληρος ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ, ὄχι ἓνα μέρος (Πρβλ.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ World Mission Society Church of God¹

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου.
Επίκουρου Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Νεοφανής νοτιοκορεάτικη παραχριστιανική κίνηση, που είναι γνωστή επίσης και με τις ονομασίες: Έλοχιστές, όπως επίσης και ως Κοινότητα του Θεού που πιστεύει στη «Μητέρα Ιερουσαλήμ». Ως οργανισμούς δορυφόρους έχει τους: Elohim Training Institute, Jeonisan Training Institute, Messiah Orchestra. Η αρχική ονομασία της εν λόγω κίνησης ήταν «Ahn Sang-Hong Witness Society».

Η κίνηση ιδρύθηκε τό 1964 από τον νοτιοκορεάτη Ahn Sahng-Hong (1918-1985), πρώην βουδιστή που τή δεκαετία του 1940 συσχετίστηκε με τους Αντβεντιστές της Έβδόμης Ημέρας, στους οποίους και βαπτίστηκε τό 1948.

Ο ιδρυτής της κίνησης ισχυρίστηκε μεταγενέστερα, ότι ήταν ένσάρκωση του Αγίου Πνεύματος και ότι ήθελε μέσω των λεγομένων της Βίβλου νά καθοδηγήσει τους

άνθρώπους νά έστιάσουν τήν προσοχή τους στη Β' Έλευση του Χριστού που θά λάμβανε χώρα τό 1967, όπως ισχυριζόταν αρχικά, και αργότερα ανυπερθέτως, τό 1988, 40 χρόνια μετά τή δημιουργία του κράτους του Ισραήλ.

Ο Ahn Sahng-Hong πέθανε τό 1985 και ό θάνατός του παρουσιάζεται από τήν κίνηση ως «Ανάληψη του στους ουρανούς». Η μή πραγματοποίηση της ψευδοπροφητείας σχετικά μέ τό 1988 όδήγησε τήν κίνηση σέ αλλαγή τακτικής. Άρχισαν νά ισχυρίζονται, ότι ή Β' Έλευση του Χριστού πραγματοποιήθηκε άοράτως και όχι επί της γης, γι' αυτό οί άνθρωποι θά πρέπει νά έτοιμάζονται μετά τό θάνατο του Ahn Sahng-Hong για μιά Γ' Έπιστροφή του Χριστού στη γη, τήν όποία δέν δίστασαν μάλιστα νά τήν προσδιορίσουν τό έτος 2012 άφου θά είχε προηγηθεί ένας πυρηνικός όλεθρος από τον όποιο θά διασώζονταν μόνο οί άληθινοί πιστοί, δηλαδή, τά μέλη της κίνησης. Προαπαιτούμενο για τήν Γ' Έπιστροφή του Χριστού ήταν ή ίδρυση μιás

1. Βιβλ: Th.Gandow, *Weltmissionsgemeinschaft der Church of God / Elohisten*, στο Berliner Dialog 30 (2010), σσ. 10-14.

Ίω. 21, 25). Αυτή, λοιπόν, ή ζωή του Χριστού και όλόκληρον τό έργον Του παραδίδεται ως γραπτή (Άγία Γραφή) και ως άγραφος παράδοσις μέσα εις τήν Έκκλησίαν.

Όποιος αρνεϊται τήν Έκκλησίαν, δέν ήμπορει νά ειπη: «Έχω τον λόγον του Θεου».

Σημ. του «Διαλόγου»: Τό κείμενο αυτό του π. Αντωνίου αποτελεί ήχηρή άπάντηση στους ισχυρισμούς των προτεστα-

ντικων, νεοπροτεσταντικων και πεντηκοστιανων αιρέσεων, οί όποιες έρμηνεύουν τήν Άγία Γραφή αυθαίρετα και σύμφωνα μέ τις διαθέσεις και τους σκοπούς του ιδρυτου τους. Ισχυρίζονται ότι γι' αυτούς ή μόνη πηγή της Άποκαλυφθείσης Αληθείας είναι ή Άγία Γραφή (sola Scriptura), όμως ό καθένας τους τήν έρμηνεύει κατά βούληση, εκτός και χωρίς τήν αυθεντία της Έκκλησίας.

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΑΒΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΩΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΩΡΟ¹

του κ. Γεωργίου Κρίππα, Δρ. Συντ. Δικαίου

1. Τά Συντάγματα τῶν εὐρωπαϊκῶν

1. Ὁμιλία στήν Εὐρωπαϊκή Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ὁρθοδοξίας (Βαρσοβία 28.6 – 1.7.1998).

κρατῶν καθὼς καί τό ἄρθρον 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων κατοχυρώνουν ὡς γνωστόν τό

νέας ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, ὅπου θά νοηματοδοτοῦνταν σύμφωνα μέ τίς δοξασίες τῆς κίνησης ὡς ἓνα εἶδος «Νέας Διαθήκης».

Μετά τό θάνατο τοῦ ἰδρυτῆ τῆς στήν ἡγεσία τῆς κίνησης ἀνήλθε μία γυναίκα, ἡ σύζυγός του ἡ Chang Gil-Jah, στήν ἐποχή τῆς ὁποίας ἔχουν προστεθεῖ ἐπιπλέον κακοδιδασκαλίες ὡς θέσεις τῆς κίνησης. Ἡ Chang Gil-Jah ἀπό τούς ὀπαδούς τῆς ὀνομάζεται, πιστεύεται καί τιμᾶται ὡς «Οὐράνια Μητέρα» καί ὡς «Μητέρα Ἱερουσαλήμ».

Στή δεκαετία τοῦ 1990 ἡ κίνηση δραστηριοποιήθηκε ἐντατικά ἐκτός Νοτίου Κορέας καί δημιούργησε κοινότητες ὀπαδῶν στίς ΗΠΑ, Ρωσία, Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία καί Γερμανία.

Μεταξύ τῶν κακοδοξιῶν τῆς αἵρεσης ἀνήκουν:

1. Ὁ Θεός ὀνομάζεται Ἐλοχίμ καί εἶναι ζευγάρι: ὁ Θεός Πατέρας καί ἡ Θεά Μητέρα.

2. Ἡ χριστιανική θεώρηση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀπορρίπτεται.

3. Οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων προϋπάρχουν ὡς ἄγγελοι.

4. Οἱ προσευχές πρέπει νά γίνονται στό ὄνομα τοῦ Ahn Sahng-Hong καί γι' αὐτό ἔχουν πραγματοποιήσει σχετικές προσθήκες στήν Κυριακή προσευχή.

5. Ἡ ἱστορία χωρίζεται σέ τρεῖς περιόδους. Στήν περίοδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τοῦ

Θεοῦ Ἰεχωβά, στήν περίοδο τοῦ Ἰησοῦ καί στήν περίοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνσάρκωση τοῦ ὁποίου ἦταν ὁ Ahn Sahng-Hong.

6. Οἱ χριστιανικές ἐορτές τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Πάσχα ἀπορρίπτονται ὡς ἐορτές παγανιστικῆς προέλευσης. Οἱ ὑπόλοιπες ἐορτές ἔχουν ἀντικατασταθεῖ ἀπό ἐορτές δικῆς τους ἔμπνευσης, ἐνῶ ἰδιαίτερος τιμᾶται ἡ ἐορτή τοῦ Πάσχα, ὅχι βέβαια μέ τή χριστιανική νοηματοδότησή της, ἀλλά μέ ἓνα ἄκρως ἀντιχριστιανικό περιεχόμενο πού τῆς εἶχε δώσει ὁ ἰδρυτής της. Ἡ αἰώνια σωτηρία, κατά τούς ἰσχυρισμούς τους, δέν κερδίζεται ἐάν τά μέλη τῆς κίνησης δέν συμμετέχουν μέ συνέπεια στήν νέα ἐορτή τοῦ Πάσχα.

7. Κατάλοιπα ἀπό τούς Ἀντβεντιστές, τά ὁποῖα διατηροῦν εἶναι ἡ τήρηση τοῦ Σαββάτου καί ἄλλων Ἰουδαϊκῶν ἐορτῶν, ἡ ἀπόρριψη τῆς Κυριακῆς καί ἡ ἄκρως ἐπιθετική στάση ἐναντι τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ.

8. Τό βάπτισμα τῆς κίνησης τελεῖται στό ὄνομα τοῦ Πατρός = Ἰεχωβά, τοῦ Υἱοῦ = Ἰησοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος = Ahn Sahng-Hong.

9. Ἐχουν εἶδος θείας εὐχαριστίας μέ μή χριστιανικό περιεχόμενο, πού τελεῖται ἅπαξ τοῦ ἔτους κατά τή νέα ἐορτή τοῦ Πάσχα πού θεμελίωσε ὁ ἰδρυτής τῆς κίνησης.

ατομικό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας. Τό περιεχόμενο του δικαιώματος αυτού συνίσταται στην ευχέρεια του κάθε πολίτου να πρεσβεύει την θρησκεία της άρεσκείας του, να εκδηλώνει τά θρησκευτικά του συναισθήματα ανεμπодίστως και να μπορεί ελευθέως να άσκει τά λατρευτικά του καθήκοντα. Όπως όμως όλα τά άτομικά δικαιώματα σέ καμμία περίπτωση και σέ κανένα κράτος δέν ισχύουν υπό άπόλυτη μορφή, αλλά άσκούνται έντός προσδιορισμένων όρίων, έτσι και τό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας υπόκειται και αυτό σέ προσδιορισμένα όρια και δέν επιτρέπεται να άσκεϊται άπεριορίστως. Τά όρια αυτά είτε προβλέπονται ευθέως υπό τών αντιστοιχών συνταγματικών διατάξεων, είτε ύπονοοούνται ως προκύπτοντα εκ του όλου πνεύματος του Συντάγματος ή γενικώτερα της έννόμου τάξεως. Μέ άλλα λόγια, πέραν τών γραπτών κανόνων του Δικαίου έχουν αναγνωρισθεϊ και όρισμένες γενικές αρχές παγίως ισχύουσες παντού και στίς νομοθεσίες τών ευρωπαϊκών χωρών και στην νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένώσεως (πρώην ΕΟΚ) και στην νομοθεσία τών ατομικών δικαιωμάτων, όπως αυτά προβλέπονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Στήν πράξη έχει άποδειχθεϊ, ότι οί μεγάλες Χριστιανικές θρησκείες πού συναντούμε στίς ευρωπαϊκές χώρες (π.χ. Όρθόδοξη, Καθολική, Προτεσταντική) άνέκαθεν ύπηρξαν νομιμόφρονες και οудέποτε έπεχείρησαν να άσκήσουν δραστηριότητα υπερβαίνουσα τά όρια πού προβλέπονται για τό ατομικό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας. Άλλωστε ή Χριστιανική θρησκεία γενικά πού πρεσβεύουν και τά τρία αυτά δόγματα πουθενά δέν διδάσκει, ότι επιτρέπεται ή επιβάλλεται ή ανάπτυξη δράσεως παρανόμου, ανατρεπτικής, καταπιεστικής ή άπατηλής. Ως γνωστόν

ο ίδιος ο Κύριός μας ειπε «όστις θέλει όπίσω μου έλθειν» (Μάρκου η' 34), δηλ. άς μέ ακολουθήσει όποιος **θέλει**. Πουθενά δέν ειπε, ότι ύποχρεούται να Τόν ακολουθήσει όποιος δέν θέλει και ποτέ δέν επέτρεψε την χρησιμοποίηση μέσων εξαναγκαστικών, δολίων ή άπατηλών εναντίον όσων άρνούνται να τόν ακολουθήσουν. Μέ άλλα λόγια ή Χριστιανική θρησκεία είναι ή θρησκεία της άπολύτου ελευθερίας και του άποκλεισμού παντός παρανόμου ή άθεμίτου μέτρου, τό όποϊον βεβαίως αντίκειται στην άμέριστη άγάπη προς τόν πλησίον, την όποία ο ίδιος ο Κύριός μας διεκήρυξε (Ίωάν. ιε' 12, 13).

2. Έν αντιθέσει προς την Χριστιανική θρησκεία οί γνωστές σήμερα αίρέσεις και παραθρησκείες σέ μεγάλη έκταση ήκολούθησαν τακτική παράνομη, άθέμιτη και δολίαν. Ως γνωστόν είναι πολλές οί περιπτώσεις, όπου άποδεδειγμένως ήσκησαν δραστηριότητες έπιβλαβείς, άπατηλές, καταπιεστικές, παραπλανητικές ή πού όδήγησαν τούς όπαδούς τους στην καταστροφή, σέ οικονομική έξόντωση, σέ όρισμένες δε περιπτώσεις σέ όμαδικές αυτοκτονίες άκόμη και μέσα στην Ευρώπη. Είναι δε χαρακτηριστικό, ότι οί εν λόγω αίρέσεις και παραθρησκείες για όλες αυτές τίς παράνομες, επικίνδυνες και καταστροφικές δραστηριότητές τους ισχυρίζονται πάντοτε ότι δέν μπορούν να έλεγχθούν, διότι άνάγονται στην άσκηση της θρησκευτικής ελευθερίας, ή όποία προστατεύεται συνταγματικώς.

Τίθεται λοιπόν έδω ένα μεγάλο ερώτημα: Πράγματι ή θρησκευτική δραστηριότης ή καλλίτερα ή άσκηση της θρησκευτικής ελευθερίας, προστατεύεται από τό Σύνταγμα καθώς και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όμως στά όρια πού προβλέπονται για την άσκηση του δικαιώματος αυτού είναι δυνατόν να θεωρηθεϊ ότι έμπίπτουν και

μορφές ασκήσεως τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας αὐθαίρετες ἢ ἀθέμιτες; Ἀνυπερθέτως ἐδῶ θά ἀπαντήσουμε «ναί». Αὐτό ἀκριβῶς ἄλλωστε δέχεται καί ἡ νομολογία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἐπίσης αὐτό δέχεται καί ἡ νομολογία τῶν δικαστηρίων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καί τέλος αὐτό δέχεται παγίως καί ἡ νομική ἐπιστήμη στήν Εὐρώπη. Σέ πάρα πολλές ἐπομένως περιπτώσεις οἱ δραστηριότητες τῶν αἰρέσεων ἐκρίθησαν ὑπό τῶν ὡς ἄνω δικαιοδοτικῶν ὀργάνων ὡς παραβιάζουσες τά ὅρια τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί ἐπέσυραν εἴτε καταδίκες τῶν ὑπαιτίων, εἴτε ἀπέρριψαν προσφυγές τους ἐναντίον ποινῶν πού τούς εἶχαν ἐπιβληθεῖ ἀπό τά ἐσωτερικά δικαστήρια τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν γιά ἄσκηση θρησκευτικῆς δραστηριότητος καθ' ὑπέρβαση τῶν ὡς ἄνω ὀρίων.

Γιά νά γίνουν περισσότερο κατανοητά τά ὡς ἄνω κρίνουμε σκόπιμο νά ἀναφερθοῦμε σέ ὀρισμένες ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, πού ἐξέδωσαν τέτοιες ἀποφάσεις εἰς βάρος ἀθεμίτων δραστηριοτήτων τῶν αἰρέσεων:

1. Ὡς γνωστόν ὀρισμένες αἰρέσεις μέ πρωτοστατοῦντες τούς Χιλιαστές ἢ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά ἀρνοῦνται νά ὑπηρετήσουν στόν στρατό, διότι, ὡς ἰσχυρίζονται, τούς τό ἀπαγορεύει ἡ θρησκεία τους καί ἐπικαλοῦνται λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν στράτευση. Ἰσχυρίζονται δέ ὅτι τό αἷτημά τους αὐτό (νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν στράτευση) ἀποτελεῖ ἀτομικό δικαίωμα καί τά εὐρωπαϊκά κράτη ὑποχρεοῦνται νά τούς ἀναγνωρίσουν. Ἐπί τοῦ προκειμένου ὑπῆρξαν πολλές περιπτώσεις εὐρωπαϊκῶν χωρῶν πού κατεδίκασαν τέτοια

πρόσωπα (τούς λεγομένους ἀντιρρησίες συνειδήσεως), διότι ἠρνήθησαν νά ὑπηρετήσουν τήν στρατιωτική τους θητεία ἐπικαλεσθέντες λόγους θρησκευτικούς. Οἱ καταδικασθέντες ἐν συνεχείᾳ προσέφυγαν στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο καί στήν Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή καί ἐζήτησαν τήν ἀκύρωση τῶν εἰς βάρος τους καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπί ἀνυποταξία ἢ λιποταξία. Ἐπί τοῦ προκειμένου ἀναφέρουμε ὅτι μέχρι σήμερα ὅσες ἀποφάσεις ἐξέδωσαν τά δύο αὐτά εὐρωπαϊκά δικαιοδοτικά ὄργανα **ἀπέρριψαν** τίς προσφυγές τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως, ἐπεκύρωσαν τίς καταδίκες τους ἀπό τά ἐσωτερικά δικαστήρια καί ἀπεφάνθησαν ὅτι: **α) Δέν ὑπάρχει, δέν ἀναγνωρίζεται καί δέν κατοχυροῦται ἀπό πούθενά ἀτομικό δικαίωμα τῶν ἀντιρρησιῶν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν στράτευση. β) Τά εὐρωπαϊκά κράτη εἶναι ἐλεύθερα νά μὴν ἀναγνωρίσουν, ἐφ' ὅσον δέν θέλουν, ἕνα τέτοιο δικαίωμα καί ἐπίσης δικαιοῦνται νά θεσπίσουν καί ἐπιβάλουν ποινές γιά τούς ἀρνούμενους νά ὑπηρετήσουν τήν στρατιωτική τους θητεία.** Οἱ ἀποφάσεις αὐτές εἶναι ἡ 10640/1983, ἡ 10410/1983, ἡ 7675/1975, ἡ ἀπό 2.4.1973, ἡ 2299/1964, ἡ 5591/1972 καί ἡ 7705/1976. Τά ἴδια ἀκριβῶς ἔχει δεχθεῖ καί ἡ Ἐπιτροπή Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε., ἡ ὁποία ἐπίσης ἀπέρριψε προσφυγή ἀντιρρησίου συνειδήσεως ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς χώρας του, πού τόν κατεδίκασε γιά ἀνυποταξία.

2. Σέ ὀρισμένα εὐρωπαϊκά κράτη ὀπαδοί τῶν αἰρέσεων κατεδικάσθησαν, διότι ἀσκοῦσαν προσηλυτισμό, δηλ. προσεπάθησαν μέ ἀθέμιτα μέσα νά παρασύρουν Χριστιανούς καί νά τούς ὀδηγήσουν εἰς τό νά γίνουν ὀπαδοί διαφόρων αἰρέσεων. Οἱ καταδικασθέντες γιά τό ἀδίκημα αὐτό ἰσχυρίσθησαν, ὅτι κακῶς κατεδικάσθησαν, ἡ δέ διάταξη πού προέβλεπε τήν καταδίκη τους ἦταν ἀντίθετη πρὸς τήν

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και άρα άκυρη. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και ή Ευρωπαϊκή Έπιτροπή έχει μέχρι σήμερα εκδικάσει δύο τέτοιες προσφυγές, μία έναντίον τής Ελλάδος και μία έναντίον τής Δανίας. Και στίς δύο αποφάσεις πού εξέδωσε τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επί του προκειμένου, απεφάνθη ότι και ή ελληνική διάταξη πού τιμωρεί τόν προσηλυτισμό και ή δανική είναι σύμφωνες πρός τήν Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, ως και ότι αντιθέτως ό προσηλυτισμός είναι απαράδεκτος και δέν συμβιβάζεται μέ τήν εν λόγω Ευρωπαϊκή Σύμβαση. Οί δύο αυτές αποφάσεις είναι οί από 25.5.1993 (άφορῶσα τήν Ελλάδα) και από 7.12.1976 (άφορῶσα τήν Δανία).

3. Σέ πολλά ευρωπαϊκά κράτη επειδή οί αίρέσεις ασκοῦν (όπως εἴπαμε) δραστηριότητες επικίνδυνες ή επιβλαβείς, δέν τούς επιτρέπεται ελευθέρως νά ιδρῶουν ναούς ή ευκτηρίους οἴκους παρά μόνον κατόπιν κρατικής άδειας. Σέ περιπτώσεις λοιπόν πού υπεχρεώθησαν νά ζητήσουν άδεια ή πού δέν τούς έπετράπη νά ιδρῶσουν ναό ή ευκτηρίο οἴκο προσέφυγαν στό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ή στην Ευρωπαϊκή Έπιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μέ τόν ισχυρισμό, ότι δέν τούς έπετράπη νά ιδρῶσουν τέτοιο οἴκο και άρα παρεβιάσθη τό ατομικό τους δικαίωμα τής θρησκευτικής ελευθερίας. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο απεφάνθη, ότι οί εν λόγω προσβαλλόμενες διατάξεις Ἦσαν σύμφωνες και συνεβιβάζοντο άπολύτως πρός τήν Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἐχουν εκδοθεἰ επί του προκειμένου δύο αποφάσεις, οί εξής: α) Ἦ από 29.9.1996 (πού άφορᾶ τήν Ελλάδα) και ή όποια αποφαινεται, ότι ή ελληνική διάταξη πού υπάγει τήν ιδρυση ναῶν και ευκτηρίων οἴκων σε κρατική άδεια είναι σύμφωνη και δέν αντιτίθεται πρός τήν

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και β) Ἦ από 8.3.1994 (πού άφορᾶ τήν Αγγλία), ή δε υπόθεσή της έχει ως εξής: Ἦ αίρεση τῶν Χάρε Κρίσνα στην Αγγλία εξήτησε από τίς άγγλικές αρχές τήν άδεια νά ιδρῶσει έναν ευκτηρίο οἴκο (μετατροπή ενός κτιρίου από κολλέγιο σε ευκτηρίο οἴκο). Οί άγγλικές αρχές απέρριψαν τήν αίτηση αυτή τῶν Χάρε Κρίσνα, διότι ή ιδρυση του εν λόγω ευκτηρίου οἴκου θά παρεβλάπτε τό περιβάλλον και θά παρενοχλοῦσε τούς περιοίκους. Ἐναντίον τής απορριπτικής αυτής αποφάσεως τῶν άγγλικῶν αρχῶν οί Χάρε Κρίσνα υπέβαλαν προσφυγή στην Ευρωπαϊκή Έπιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και εξήτησαν τήν καταδίκη τής Αγγλίας. Ἦ προσφυγή τους όμως άπερρίφθη.

4. Στην Ελλάδα δύο Χιλιαστές μαθητές άρνήθηκαν νά συμμετάσχουν στην παρέλαση για τήν ελληνική έορτή (στίς 25 Μαρτίου κάθε χρόνου) επικαλεσθέντες λόγους θρησκευτικής συνειδήσεως. Τό σχολείο τους έτιμώρησε γι' αυτή τήν άρνησή τους μέ άποβολή από τό μάθημα. Οί Χιλιαστές εν συνεχεία προσέφυγαν στό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και εξήτησαν άκύρωση τής ποινής τους. Ἦ προσφυγή τους όμως άπερρίφθη διά τής από 18.12.1007 αποφάσεως του δικαστηρίου αυτού.

5. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διά τής από 4.12.1974 αποφάσεως του έκρινε προσφυγή μέλους τής αίρέσεως τῶν Σιαντολόγων, διά τής όποίας ζητοῦσε νά άκυρωθεἰ άπόφαση άγγλικου δικαστηρίου πού άπηγόρευε τήν είσοδο στην Αγγλία του προσώπου αυτού, διότι έθεώρησε τήν εν λόγω αίρεση τῶν Σιαντολόγων ως όργάνωση επικίνδυνη. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διά τής αποφάσεως του αυτής απέρριψε τήν ως άνω προσφυγή και έδέχθη, ότι καλῶς ή Αγγλία άπηγόρευσε τήν είσοδο στό έδαφος της

τοῦ ὄπαδοῦ τῶν Σιαντολόγων, διότι πράγματι ἡ ὀργάνωση αὐτή εἶναι ἐπικίνδυνη.

6. Ἡ αἴρεση τῶν Σιαντολόγων στήν Σουηδία ἐδημοσίευσε μία διαφήμιση γιά μία συσκευή πού διέθετε καί ὀνομαζόταν «Ἡλεκτρόμετρο». Τήν συσκευή αὐτή οἱ σουηδικές ἀρχές τήν κατέσχον ὡς ἐπικίνδυνη γιά τούς καταναλωτές καί ἀπηγόρευσαν τήν δημοσίευση τῆς διαφημίσεως. Οἱ Σιαντολόγοι προσέφυγαν στήν Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή καί ἐζήτησαν τήν ἄρση τῆς ἀπαγορεύσεως αὐτῆς τῶν σουηδικῶν ἀρχῶν ἰσχυριζόμενοι, ὅτι παραβιάσθηκε τό ἀτομικό τους δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή διά τῆς ἀπό 5.5.1979 ἀποφάσεώς της ἀπέρριψε τήν ἐν λόγω προσφυγή τῶν Σιαντολόγων.

7. Οἱ αὐστριακές ἀρχές διέταξαν τήν διάλυση δύο ὀργανώσεων τῆς αἰρέσεως τοῦ Μούν ὡς ὀργανώσεις ἐπικίνδυνες. Ὁ ἀρχηγός τῆς αἰρέσεως αὐτῆς στήν Αὐστρία προσέφυγε στήν Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ζητώντας τήν ἀκύρωση τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῶν αὐστριακῶν ἀρχῶν μέ τό ἐπιχείρημα, ὅτι δι' αὐτῶν παρεβιάσθη τό ἀτομικό του δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή διά τῆς ἀπό 15.10.1981 ἀποφάσεώς της ἀπέρριψε τήν προσφυγή τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Μούν δεχθεῖσα, ὅτι γιά τήν ὑπ' αὐτοῦ ἄσκηση τῆς θρησκευτικῆς τους ἐλευθερίας δέν τοῦ ἐχρειάζοντο οἱ δύο αὐτές ὀργανώσεις.

Βλέπουμε λοιπόν, ὅτι: α) Ἡ θρησκευτική ἐλευθερία, ὡς αὐτή προστατεύεται ὑπό τοῦ Συντάγματος καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, δέν μπορεῖ νά ἀσκεῖται κατά τρόπον αὐθαίρετον ἢ ἀνήθικον. Ἐπιτρέπεται νά ἀσκεῖται πάντοτε ἐντός συγκεκριμένων ὀρίων. β) Πολλές αἰρέσεις ἀσκοῦν τήν δραστηριότητά τους παραβιάζουσες τά ὅρια αὐτά, ὁπότε προκύπτει ὅτι παρανο-

μοῦν. Αὐτό ἀκριβῶς δέν εἶναι γνώμη ἰδική μας, ἀλλά τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἐπομένως ὅταν λέγομε, ὅτι οἱ αἰρέσεις παρανομοῦν, αὐθαίρετοῦν ἢ παραβιάζουν τά ὅρια πού προβλέπει τό Σύνταγμα καί ἡ Εὐρωπαϊκή Σύμβαση, προκύπτει, ὅτι ἡ ἄποψη αὐτή εἶναι ἔγκυρη καί ἐπίσημη καί ὄχι προσωπική.

Ὅλες οἱ ὡς ἄνω περιπτώσεις ἀναφέρονται βεβαίως ἐνδεικτικῶς καί ὄχι περιοριστικῶς. Ὡς ἐκ τούτου καί κάθε ἄλλη ἐπικίνδυνη δραστηριότης τῶν αἰρέσεων, μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς παράνομη καί νά ἐπισύρει τίς κυρώσεις ἢ τίς ἀπαγορεύσεις τοῦ νόμου. Βεβαίως στήν πράξη ἔχω τήν γνώμη, ὅτι δέν θά πρέπει νά περιμένουμε ἢ ἐπικίνδυνη δραστηριότης τῶν αἰρέσεων νά χαρακτηρισθεῖ ὡς παράνομη ἐπισήμως. Θά πρέπει καί ἐμεῖς οἱ ἀπλοῖ πολίτες ἢ καί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νά ἐπισημαίνει συνεχῶς τήν ἔκνομη αὐτή δραστηριότητα καί νά μή φοβᾶται νά διακηρῦσσει καί δηλώνει, ὅτι, τυγχάνει παράνομη καί ἐπιβλαβής. Θά ἦταν ἐπομένως χρήσιμο, ἐάν μπορούσε νά μελετηθεῖ εἰδικά ἡ δράση τῶν αἰρέσεων καί καθ' ὃ μέρος ἢ καθ' ἣν ἔκταση παραβιάζει τά ὅρια τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, περί τῶν ὁποίων μιλήσαμε ἀνωτέρω, νά ἀναλαμβάνονται οἱ ἐνδεδειγμένες ἐνέργειες ἐναντίον της. Μεταξύ δέ τῶν ἐν προκειμένῳ ἐνδεδειγμένων ἐνεργειῶν συγκαταλέγονται καί οἱ ἐνέργειες ἐκεῖνες, οἱ ὁποῖες θά μπορούσαν νά χαρακτηρίσουν τήν ἐν λόγω δράση ὡς παράνομη. Καί ἐφ' ὅσον αὐτό ἐπιτευχθεῖ, θά πρέπει ἐν συνεχείᾳ νά καλοῦνται οἱ δημόσιες ἀρχές νά λάβουν τά κατάλληλα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν πολιτῶν καί εἰδικώτερα πρὸς προστασίαν τοῦ ἀτομικοῦ δικαίωματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, τό ὁποῖο θίγεται καί παραβι-

Η ΣΚΟΠΙΑ ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ

της κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Πν.Σ. της Π.Ε.Γ.

Ο «πιστός δοῦλος» ἀποφάσισε νά προσφέρει νέα τροφή ἐν καιρῷ. Ὅπως διαβάσαμε σέ πρόσφατο τεῦχος τῆς «Σκοπιᾶς», οἱ διδασκαλίες τῆς αὐτῆς δέν ἔχουν καμία σχέση μέ προηγούμενες, γιά τὰ ἴδια θέματα.

«Σκοπιᾶ» 15.3.2015, σελ. 8:

ΒΑΘΙΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΤΕΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ.

«Τα πρόσφατα χρόνια, η οργάνωση του Ιεχωβά παρέχει πνευματική διδασκαλία δίνοντας ολοένα και μεγαλύτερη ἔμφαση στην

απλότητα και στη σαφήνεια... **“Πρώτον¹**, υπάρχει απλοποιημένη έκδοση της Σκοπιᾶς... **Δεύτερον**, υπάρχει η αναθεωρημένη έκδοση της Μετάφρασης Νέου Κόσμου των Αγίων Γραφών, η οποία κυκλοφόρησε... στις 5 Οκτωβρίου 2013. Πολλά εδάφια αποδίδονται τώρα, με λιγότερες λέξεις, αλλά το νόημα τους παραμένει το ίδιο ή έχει γίνει πιο ξεκάθαρο. Για παράδειγμα, το εδάφιο Ιώβ 10: 1 έχει τώρα 19 λέξεις αντί για 27, ενώ το

1. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

ἀζεται ἀπό κάθε ἐπικίνδυνη καί ἐπιβλαβῆ αἰρετική δράση. Γιά τήν περίπτωση δέ πού οἱ ἀρμόδιες ἀρχές ἀδρανήσουν π.χ. λόγω μῆ ὑπάρξεως διατάξεων νόμου, πού θά τούς ἐπέτρεπαν νά ἐπέμβουν ἐν προκειμένῳ, νομίζω, ὅτι θά ἔπρεπε νά ἀξιῶσουμε ἀπό τό Κράτος νά θεσπίσει τίς διατάξεις αὐτές. Ἄς μῆ ξεχνᾶμε ὅτι σέ ὀρισμένες περιπτώσεις ἡ **θέσπιση τέτοιων διατάξεων εἶναι ὑποχρεωτική ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων**. Ἐπικαλούμενοι τίς ἀποφάσεις περί προσηλυτισμοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου, πού ἀναφέραμε ἀνωτέρω, ἐπισημαίνουμε τί δέχονται σέ ὀρισμένα σημεία, ἤτοι ὅτι ἡ **ἄσκηση προσηλυτισμοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστη πρὸς τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων**. Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ἀπλούστατα, ὅτι ὅποιο κράτος δέν ἔχει διάταξη πού τιμωρεῖ τόν προσηλυτισμό, **ὑποχρεοῦται νά τήν θεσπίσει**. Ἄν ἀδρανήσει, τό δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς

ἐλευθερίας τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν θίγεται καί παραβιάζεται ἐμφανῶς καί κατά τρόπον ἀναντίρρητον. Νά, λοιπόν, ἕνας τρόπος καί μία μέθοδος δράσεως ἐναντίον τῶν αἱρέσεων πολύ πρωτότυπη, ἀλλά καί ἀποτελεσματική. Τήν μέθοδο αὐτή θά τήν ἀποκαλοῦσα «προσπάθεια περιορισμοῦ τῆς ἀθεμίτου δράσεως τῶν αἱρέσεων ἐντός τῶν ὁρίων πού προβλέπει καί τό Σύνταγμα καί ἡ Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων». Μέ ἄλλα λόγια ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί στόν ἀγώνα μας ὑπέρ τῆς θρησκείας μας καί ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς σέ καμμία περίπτωση δέν θά πρέπει νά ἀγνοοῦμε τήν δύναμη τοῦ νόμου καί νά ἀδιαφοροῦμε, ἀλλά πρέπει νά τήν λαμβάνουμε πάντοτε ὑπ' ὄψιν καί νά γνωρίζουμε, ὅτι ἀποτελεῖ ἰσχυρό ὄπλο κατά τῶν αἱρέσεων, ὅσο ἀδύνατον καί ἂν μᾶς φαίνεται ἀρχικά. Ἄς μῆ λησμονοῦμε, τήν ρῆση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «Τά ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατά παρὰ Θεῶ ἐστίν» (Λουκ. 18, 23).

εδάφιο Παροιμ. 8: 6 έχει 13 λέξεις αντί για 20. Και τα δύο είναι πιο ξεκάθαρα στη νέα έκδοση. Μάλιστα ένας πιστός χρισμένος αδελφός σχολίασε: Μόλις διάβασα το βιβλίο του Ιώβ στη νέα έκδοση νιώθω σαν να το καταλαβαίνω για πρώτη φορά».

Η όργάνωση του Ίεχωβά υπό την ηγεσία του «δούλου» ανανεώνεται επαναστατικά. Κατ' αρχήν αλλάζει τη δική της «άγια γραφή», την ήδη αλλοιωμένη Μ.Ν.Κ. Η έκφραση του «δούλου» είναι: «άπλοποιημένη έκδοση».

Από τό νέο αυτό κατόρθωμα μᾶς δίνει δύο παραδείγματα: Πρῶτον, τό ἐδάφιο Ίώβ 10, 1, τό ὁποῖο κατά τόν «δούλο» ἔχει τώρα 19 λέξεις ἀπό 27. Διαβάζομε ἀπό τό πρωτότυπο κείμενο τῶν Ο': Ίώβ 10, 1 ἔχει 16 λέξεις.

Ν. Βάμβα: Ίώβ 10, 1 ἔχει 13 λέξεις.

Μ.Ν.Κ. Ίώβ 10, 1 ἔχει 24 λέξεις.

Ὅπως βλέπουμε ἀπό τά τρία αὐτά κείμενα πουθενά δέν ὑπάρχουν 27 λέξεις, οὔτε ἀκόμη καί στή δική της Μ.Ν.Κ.

Δεύτερον, «τό ἐδάφιο Παρ. 8, 6, ἔχει τώρα 13 λέξεις ἀντί γιά 20».

Τό κείμενο τῶν Ο' Παρ. 8, 6 ἔχει 10 λέξεις.

Ν. Βάμβα: Παρ. 8, 6 ἔχει 13 λέξεις.

Μ.Ν.Κ.: Παρ. 8, 6 ἔχει 17 λέξεις.

Ἡ «Σκοπιά» ὑποστηρίζει στό κείμενό της, ὅτι τό χωρίο αὐτό τώρα ἔχει 13 λέξεις ἀντί γιά 20. Σέ κανένα ὅμως κείμενο τῆς Ἁγίας Γραφῆς δέν εἶχε 20 λέξεις, οὔτε καί στό δικό της «εὐαγγέλιο». Ποιό συμπέρασμα προκύπτει; Ἡ προχειρότητα καί ἡ ἀνευθυνότητα τοῦ «δούλου» μέ ἀποκορύφωμα τή δήλωση τοῦ «πιστοῦ χρισμένου»: «Μόλις διάβασα τό βιβλίο τοῦ Ίώβ στη νέα έκδοση καί νιώθω σαν νά τό καταλαβαίνω γιά πρώτη φορά!» Οὐδέν σχόλιο περὶ τοῦ χρισμένου πιστοῦ.

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 9: «Αν υπηρετεῖτε τον Ιεχωβά επί δεκαετίες ἴσως ἔχετε παρατηρήσει μιά σταδιακή ἀλλαγὴ στον

τρόπο που εξηγούν τα έντυπά μας πολλές Γραφικές ἀφηγήσεις». Ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, καθὼς τα χρόνια περνοῦν, ο Ιεχωβά ἔχει βοηθήσει τον πιστό και φρόνιμο δούλο να γίνεται ὅλο και πιο φρόνιμος.

Ἐδῶ παρατηροῦμε μιά κρίση αὐτογνωσίας τοῦ δούλου. Ὁμολογεῖ ἐμμέσως τίς ἀταξίες του, ἀλλά τίς αἰτιολογεῖ, ὅτι δῆθεν ἐξελίσσεται. Αὐτή ὅμως ἡ «ἐξέλιξη» ἢ «ἀλλαγὴ» τῶν κατὰ καιροῦς διδασκαλιῶν του, -ἐπιστρέφοντας ἄλλοτε σέ παλαιότερες ἢ διακηρύττοντας καινούργιες διδασκαλίες-, ἀποτελεῖ στήν οὐσία αὐτοανατροπή...

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 11, 12: «θά ἐξετάσουμε μια παραβολή του Ιησού αυτή των δέκα παρθένων (Ματθ. 25, 1-13). Πώς ἤθελε ο Ιησούς να κατανοήσουν οι ἀκόλουθοί του στις τελευταίες ἡμέρες αὐτή τη δυνατή, λεκτική εἰκόνα;...

Ας ἀσχοληθοῦμε με τις ἐξῆς ἐρωτήσεις: (1) Ποιο εἶναι το βασικό μήνυμα αὐτῆς της παραβολῆς; (2) Πώς ἔχουν ἐφαρμόσει οι πιστοὶ χρισμένοι τη συμβουλή που περιέχει αὐτή η παραβολή και με ποια ἀποτελέσματα; (3) Πώς μπορεί καθένας μας να ωφεληθεῖ ἀπό την παραβολή του Ιησού σήμερα;».

Πράγματι, ὅπως γράφει ὁ «δούλος», ἡ ὠφέλεια γιά τοὺς «Μ.τ.Ι.» εἶναι σημερινή, τώρα, γιατί αὔριο δέν γνωρίζομε ποιά θά εἶναι ἡ νέα του ἄποψη.

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 13: «Αρχικά σκεφτεῖτε τους κεντρικούς χαρακτήρες. Ποιος εἶναι ο γαμπρός της παραβολῆς; Σαφώς ο Ιησούς μιλοῦσε για τον εαυτό του (Λουκ. 5, 34-35)... Τι θα πούμε για τις παρθένες; ... ο Ιησούς λειπὼς πως οι παρθένες οφείλουν να εἶναι ἐτοιμες με τα λυχνάρια τους ἀναμμένα ὅταν ἐρθεῖ ο γαμπρός... Τόσο ο ἀπόστολος Παῦλος ὅσο και ο ἀπόστολος Ιωάννης παρομοίασαν τους χρισμένους ἀκολούθους του Χριστοῦ με ἀγνές παρθένες (2 Κορ. 11, 2. Ἀποκ. 14, 4)... Ποιο εἶναι το βασικό μήνυμα της παραβολῆς; Ο Ιησούς μόλις εἶχε

αναφερθεί στον «πιστό και φρόνιμο δούλο» του. Αυτός ο «δούλος» θα ήταν μια μικρή ομάδα χρισμένων **αντρών** που θα ηγούνταν μεταξύ των ακολούθων του Χριστού στη διάρκεια των τελευταίων ημερών».

Τό μεγάλο πρόβλημα τό όποιο αντιμετώπιζει ή όργάνωση είναι οί χρισμένοι (144.000) καί ό,τι άφορα σ' αυτούς. Για τόν λόγο αυτό δημοσιοποιούνται όλες αυτές οί άλληπάλληλες καί αντιφατικές της διδασκαλίες. Κατ' άρχήν, στό έδάφιο τής Β' Κορ. 11, 21 ό άπόστολος Παύλος αναφέρεται στό σύνολο τών Χριστιανών, οί όποιοι άποτελούν τήν Έκκλησία ως Σώμα Χριστού καί συμβουλεύει όλους νά προσέχουν μήπως τούς έξαπατήσει κάποιος, όπως ό όφισ τήν Εύα. Αυτό φαίνεται καθαρά στό έδάφιο Β' Κορ. α' 1: «Παύλος άπόστολος Ίησού Χριστού... προς τήν έκκλησίαν του Θεού τήν ούσαν έν Κορίνθω μετά πάντων τών άγίων τών όντων έν όλη τή Άχαΐα».

Έξ άλλου, στην Αποκ. 14, 4 ό ευαγγελιστής Ίωάννης κάνοντας λόγο για τούς 144.000, τούς άγίους τών έσχάτων ήμερών, σημειώνει ότι έχουν ξεχωριστές ιδιότητες π.χ. είναι παρθένοι, δέν εύρέθη δόλος στό στόμα τους καί είναι άμωμοι. Έπίσης δέν όμιλεί για ήγεσία αυτών επάνω σε άλλους ανθρώπους.

Η «Σκοπιά» στό κείμενο αυτό αναφέρεται σε μιά μικρή ομάδα χρισμένων **άνδρων**. Αλλά σε παλαιότερες διδασκαλίες της, ή ομάδα τών χρισμένων άποτελείτο από άνδρες καί γυναίκες:

«**Σκοπιά**» 1.2.1998, σελ. 17: Όλοι οι όσοι οι οποίοι ανήκαν στον Ισραήλ του Θεού άνδρες καί γυναίκες απαρτίζουν ένα συλλογικό ιερατείο (Γαλ. γ 28, 29). Όσοι από τα μέλη του πνευματικού Ισραήλ απομένουν ακόμη στη γη άποτελούν τον «πιστό καί φρόνιμο δούλο».

«**Σκοπιά**» 1.3.2005, σελ. 18: «όπως είπε ο Παύλος “καί οι δύο σύζυγοι είναι κληρονόμοι της παρ' αξίας εύνοιας της ζωής”. Όσον

αφορά την σωτηρία έχουν ίση υπόσταση ενώπιον του Θεού (Γαλ. γ' 28). Ο Παύλος έγραφε σε Χρισμένους Χριστιανούς τον πρώτο αιώνα. Συνεπώς τα λόγια του υπενθυμίζουν στους χρισμένους συζύγους ότι ως “συγκληρονόμοι” με τον Χριστό, εκείνοι καί οι γυναίκες τους είχαν την ίδια **ουράνια ελπίδα** (Ρωμ. 8, 17). Κάποια μέρα καί οι άντρες καί οι γυναίκες θα υπηρετήσουν ως ιερείς καί βασιλιάδες στην ουράνια βασιλεία του Θεού (Αποκ. 5, 10). Οι χρισμένες σύζυγοι δεν ήταν από καμία άποψη κατώτερες από τους χρισμένους Χριστιανούς συζύγους τους».

Τώρα όμως τά «φώτα» άλλαξαν καί οί γυναίκες είναι εκτός. Άς δοϋμε όμως καί τήν συνέχεια...

«**Σκοπιά**» 15.3.2015, σελ. 14-15:

ΠΩΣ ΕΧΟΥΝ ΕΦΑΡΜΟΣΕΙ ΟΙ ΧΡΙΣΜΕΝΟΙ ΤΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΟΛΗΣ;

«Η παραβολή του Ιησού τονίζει ότι οι φρόνιμες παρθένες, αντίθετα με τις ανόητες ήταν έτοιμες για τον ερχομό του γαμπρού... Στην παραβολή όλες οι παρθένες ανταποκρίθηκαν στην κραυγή... “Να ο γαμπρός”. Αλλά μόνο οι άγρυπνες υπέμειναν ως το τέλος (Ματθ. 25, 56. 26, 41)... Στην παραβολή μεσολαβεί κάποιος ξεκάθαρο διάστημα ανάμεσα στην κραυγή “Να ο γαμπρός!” (εδάφ. 6) καί στον ερχομό του γαμπρού (εδάφ. 10). Σε όλη τη διάρκεια των τελευταίων ημερών, οι άγρυπνοι χρισμένοι έχουν διακρίνει το σημείο της παρουσίας του Ιησού. Επομένως, γνωρίζουν ότι η φράση “Να ο γαμπρός!” ισχύει ότι κυβερνάει με βασιλική εξουσία. Η πρόσκληση που αντιμετωπίζουν είναι να υπομείνουν μέχρι τον ερχομό ή την έλευσή του...»

Θυμηθείτε τη διασαφηνισμένη κατανόησή μας ότι ο Ιησός ο Γαμπρός έρχεται για να αποδώσει κρίση προς το τέλος της μεγάλης θλίψης...

Έτσι λοιπόν, προτού αρχίσει η μεγάλη θλίψη, **όλοι οι πιστοί χρισμένοι που θα βρίσκονται στη γη θα έχουν λάβει το τελικό**

τους σφράγισμα (Αποκ. 7, 1-4). Από τότε και έπειτα η κλήση τους θα είναι βέβαιη».

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 15: «Όταν ο Χριστός έρθει με τη δόξα του προς το τέλος της θλίψης, θα συγκεντρώσει τους πιστούς χρισμένους του στον ουρανό (Ματθ. 24, 31. 25, 10. Ιωάν. 14, 1-3. 1 Θεσ. 4, 17). Πράγματι η πόρτα θα είναι κλειστή για τους απίστους, οι οποίοι αποδεικνύονται σαν τις ανόητες παρθένες».

Η έταιρία «Σκοπιά» λέει για τό Ματθ. κδ' 31 ότι ο Ίησους θά έρθει με τή δόξα Του, προς τό τέλος τής θλίψης. Εάν όμως διαβάσουμε από τό έδάφιο 29, θά δοῦμε ότι γράφει: «εὐθύς δέ μετά τήν θλίψη...». Πάλι ή όργάνωση παραποιεί τήν Αγία Γραφή.

Άς δοῦμε τώρα τί γράφει ή «Σκοπιά» για τόν «πονηρό δούλο»:

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 23:

ΕΝΑΣ ΠΟΝΗΡΟΣ ΚΑΙ ΟΚΝΗΡΟΣ ΔΟΥΛΟΣ.

«Στην παραβολή (των ταλάντων) ο τελευταίος δούλος έθαψε το τάλαντό του... Αυτός ο δούλος έδειξε κακό πνεύμα, εφόσον εργάστηκε εσκεμμένα ενάντια στα συμφέροντα του κυρίου του. Δικαίως, ο κύριος τον αποκάλεσε "πονηρό και οκνηρό"... Κατόπιν, πέταξε τον πονηρό δούλο "έξω στο σκοτάδι". Εκεί θα ήταν το "κλάμα και το τρίζιμο των δοντιών του" (Ματθ. 25, 24-30. Λουκ. 19, 22-23). Όταν ο Ιησούς είπε ότι ο ένας από τους τρεις δούλους έκρυψε το τάλαντό του, μήπως εννοούσε ότι το ένα τρίτο των χρισμένων ακολουθών του, θα αποδεικνύονταν πονηροί και οκνηροί; Όχι. Προσέξτε τα συμφραζόμενα... Ο Ιησούς μίλησε για έναν κακό δούλο που χτυπούσε τους συνδούλους του. Δεν προέλεγε όμως ότι θα εμφανιζόταν μία τάξη κακού δούλου. Αντιθέτως προειδοποιούσε τον πιστό δούλο να μην εκδηλώσει τα χαρακτηριστικά ενός κακού δούλου. Παρόμοια... για τις δέκα παρθένες, ο Ιησούς δεν εννοούσε ότι οι μισοί από τους χρισμένους ακολουθούς του θα ήταν σαν τις πέντε ανό-

ητες παρθένες. Απεναντίας προειδοποιούσε τους πνευματικούς αδελφούς του για το τι θα συνέβαινε αν έχαναν την επαγρύπνησή τους και δεν αποδεικνύονταν έτοιμοι».

Όλη αυτή ή «καταπληκτική» διδασκαλία τής «Σκοπιάς», σχετικά με τήν ανάλυση τής παραβολής, προκύπτει ότι δέν ήταν τίποτε άλλο, από μία προειδοποίηση τών χρισμένων για τό τί θά συνέβαινε εάν έχαναν τήν επαγρύπνησή τους. Αλλά αυτή τήν κατανόηση τήν κηρύττει τώρα, γιατί στό παρελθόν έδίδασκε ότι υπάρχουν και άπιστοι χρισμένοι. Άς δοῦμε μερικά παραδείγματα:

1928, «Κυβέρνηση», σελ. 207: «Τό 1918 ήλθε ο Ίησους στον ναό Του (Σκοπιά) και πολλοί εκδιώχθηκαν... από του καιρού εκείνου ο καθαρισμός έξακολουθει και πολλοί έπεσαν, ενώ άλλοι εισήλθαν διά να λάβουν τήν θέση αυτών». Επίσης:

1932, «Διεκδίκησις», Τόμος Α', σελ. 28: «Όταν ο Κύριος ήλθε εις τόν ναό Του τό 1918, εύρε δύο τάξεις δούλων: ή μία εκινείτο έξ ιδιοτελοῦς επιθυμίας, να λάβη τιμήν εις τήν Βασιλείαν, ή δέ άλλη ήτο ανιδιοτελής, αφιερωμένη εις τόν Κύριον να πράξη τό θέλημά Του. Τήν πρώτην τάξιν προσδιορίζει ως τόν πονηρόν δούλον τήν δέ άλλη ως τόν πιστόν και φρόνιμον δούλον. Μετά τήν διαίρεση και τόν χωρισμόν τών δύο τάξεων, ο πιστός και φρόνιμος δούλος γίνεται γνωστός και όρίζεται ως τό υπόλοιπον».

Υπάρχουν και πρόσφατες διδασκαλίες τής «Σκοπιάς» για τό ίδιο θέμα, όπως:

«Σκοπιά» 1.5.07: «Τή θέση των απίστων εκπεσόντων χρισμένων την καταλαμβάνουν άτομα από τόν «πολύ όχλο», που είναι άξια...».

Φυσικά για τήν ύπαρξη όλων αυτών τών έρμηνειών και διδασκαλιών τής έταιρίας «Σκοπιά» δέν υπάρχει καμία άμφιβολία, άφοῦ όλα είναι καταγεγραμμένα στα επίσημα κείμενά της. Διαβάζομε στό βιβλίο του έτους του 2015, τό όποιο καταγράφει

ΣΩΜΑ, ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη

(γ' μέρος)

Τό Κέντρο «Body Mind & Soul»¹, μέ τό όποίο άσχοληθήκαμε στά δύο προηγούμενα τεύχη είναι ένας φορέας μέ πολλές έναλλακτικές κ.ά. δραστηριότητες. Όλοκληρώνουμε σήμερα τήν παρουσίαση καί τόν σχολιασμό αυτών των δραστηριοτήτων.

9. E-Shop (Ηλεκτρονικό Κατάστημα)

Τήν τελευταία κατηγορία προσφορών του «Body Mind & Soul» αποτελούν ώς επί τό πλείστον τά «φυλακτά»². Αύτά περιλαμβάνουν: «Ασπίδες Προστασίας Αρχαγγέλων, Καρδιά Αρχαγγέλου Σαμουήλ, Κρύσταλλοι και εκκρεμές Αρχαγγέλου Ραφαήλ, Κρύσταλλοι Πολλαπλασιασμού Χρημάτων Αρχαγγέλου Ραφαήλ, Μενταγιόν με την ενέργεια των Αρχαγγέλων, Ασπίδα προστασίας αυτοκινήτου, Ο Σταυρός του Χριστού, Αγγελικό Φένγκ Σουί (Feng Shui), Αρχαγγελικές Σφαίρες Ενεργοποίησης

Χώρων, Βοηθήματα ενεργοποίησης Merkabah, Αγγελικές Θεραπευτικές Ράβδοι για Ενεργειακές και Κβαντικές Θεραπείες, Ρέικι (Reiki), Ενεργοποίηση Ενεργειακών κέντρων - Τσάκρα (Chakra), Ενισχυτές Θεραπευτικής Ενέργειας - Healing Energy Generators, Συντριβάνια Feng Shui, Διακοσμητικά Feng Shui, Διακοσμητικά Feng Shui Bebe, Αγγελικοί Κρυστάλλινοι Δίσκοι για Διαλογισμό & Θεραπεία, Το Λουλούδι της Ζωής - Περικάρπια και Περιμετώπια, - Σουβέρ, Αγγελική Συλλογή Ρούχων - Περικάρπια και Περιμετώπια, - Angel Collection T-Shirts».

Σχολιάζοντας μερικά από τά άνωτέρω θά σταθοϋμε στό γεγονός ότι στην Έκκλησία δεχόμεθα τρεις Αρχαγγέλους, τούς Ταξιάρχες Μιχαήλ, Γαβριήλ καί Ραφαήλ. Οί υπόλοιποι αναφερόμενοι ώς «αρχάγγελοι» προέρχονται από άποκρυφιστικά κείμενα καί δοξασίες, κυρίως τό άπόκρυφο «Βιβλίο του Ένώχ»³ καί είναι πεπτωκότες άγγε-

1. Σώμα, Νους καί Ψυχή.

2. <http://bodymindsoul.gr/main/shop/>

3. Συμπλήμα διαφόρων παλαιότερων φιλολογικών έργων. Γράφτηκε πιθανότατα κατά τή διάρκεια του 2ου

τίς δραστηριότητες τής εταιρίας σέ όλον τόν κόσμο για τό παρελθόν έτος 2014, ότι πήραν από τά έμβλήματα σέ όλο τόν κόσμο 14.121 «χρισμένοι».

Όμως, για τό «υπόλοιπο» των «χρισμένων», ύπάρχει πλήρης σύγχυση.

Στό βιβλίο του προηγούμενου έτους 2014, κάνοντας λόγο για τό έτος 2013, λέει ότι έλαβαν από τά έμβλήματα 13.204 χρισμένοι. Όπως παρατηρούμε, κατά τή διάρκεια ενός έτους, οί «χρισμένοι» αυξή-

θησαν κατά 917 άτομα, άρα έξέπεσαν από τό «υπόλοιπο» 917 «χρισμένοι» καί άλλοι πήραν τή θέση τους.

Από ποϋ προέκυψαν αυτοί; Λογικά, όχι από τό «υπόλοιπο» τό όποιο έπρεπε να παρουσιάζει μείωση, λόγω θανάτου των υπερχρυσμένων «χρισμένων». Η θέση του «δούλου», δηλαδή τής όργάνωσης, δυσχεραίνει καί ό κλειός τήν σφίγγει. Πλησιάζει ή ώρα τής κρίσεως του «δούλου», από ποιόν όμως; Έκ των έσω; Βρισκόμαστε εν άναμονή εξέλιξεων.

λοι, δηλαδή δαίμονες. Ειδικά, ό **Σαμουήλ** ή Σαμαέλ τυγχάνει, κατά τήν Καμπαλά (Ταλμούδ), «σημαντικός αρχάγγελος και κατά τις Ταλμουδικές λαϊκές παραδόσεις, κατήγορος (διάβολος), γόη και καταστροφέας. Ένας από τους υπηρέτες του Γιαχβέ (YHWH) και αρχάγγελος του θανάτου»⁴. Ακόμη, και τά όνόματα τών Μιχαήλ, Γαβριήλ και Ραφαήλ, πού αναφέρονται άνωτέρω, δέν έκπροσωπούν τούς Ταξιάρχες τής Έκκλησίας, αλλά δαιμονικές όντότητες, πού κατηλεύονται τά αντίστοιχα όνόματα. Μεταξύ τών άνωτέρω προσφορών θά πρέπει νά σταθοῦμε στό τάλισμαν: «Ο Σταυρός του Χριστού», πού παρ' όλο τό σχήμα τοῦ σταυροῦ και τήν άπεικόνιση τοῦ Χριστοῦ, καμία σχέση δέν έχει μέ τόν Κύριό μας και πού προφανώς προορίζεται για τήν παγίδευση Χριστιανών, αλλά και στά: «Βοηθήματα ενεργοποίησης **Merkabah**⁵», πού προφανώς άπευθύνονται σέ Έβραίους στό θρήσκευμα.

Θά κλείσουμε τήν έρευνά μας αυτή μέ κάποιες άπό τίς έκμυστηρεύσεις τής ιδιοκτήτριας τοῦ «Body Mind & Soul», πού έχουν τόν τίτλο: «Έτσι ξεκίνησαν όλα. I Believe in Angels»⁶.

«Όλα ξεκίνησαν το Πάσχα του 1996. Συνέβη μια κυριολεκτική καταστροφή στη ζωή μου, επαγγελματική, οικονομική και συναισθηματική... Ήμουν μια πετυχημένη επαγγελματίας με αντιπροσωπείες, με κέντρα αισθητικής και επιχειρήσεις στο Κολωνάκι, στο Intercontinental, σε κροναζιερόπλοια και άλλες πόλεις και **μια δική μου σειρά θεραπευτικών καλλυντικών**. Μέσα από μια

αίώνα π.Χ. και ανασύρθηκε στην Αιθιοπία τό 1773 μ.Χ. από τόν σκωτσέζο έξερευνητή James Bruce.

4. Σαμαέλ ή Samil (ή Όργή τοῦ Θεοῦ). <http://en.wikipedia.org/wiki/Samael>

5. Merkabah ή Merkanah ή μυστικισμός «Άρωματος», Σχολή τοῦ πρώιμου ιουδαϊκοῦ μυστικισμοῦ (100 π.Χ. - 1000 μ.Χ.), μέ έπίκεντρό τά όράματα, όπως εκείνα πού βρίσκονται στό βιβλίο τοῦ Ίεζεκιήλ. http://en.wikipedia.org/wiki/Merkabah_mysticism

6. <http://bodymindsoul.gr/main/about/i-believe-in-angels/>

λάθος κίνηση, με στόχο να πολλαπλασιάσω αυτά που είχα, τα έχασα όλα και συγχρόνως και την συντροφική μου σχέση.

Ήμουν πολύ απελπισμένη, όμως, δεν τολμούσα να πω σε κανέναν τι μου είχε συμβεί. Ήρθε το Πάσχα, γιορτή Ανάστασης και χαράς και εγώ καθόμουν ολομόναχη στο σπίτι...

Αν μπορεί ο άνθρωπος να έχει αρνητικά συναισθήματα και σκέψεις, εγώ τα είχα όλα μαζί συγχρόνως...

Τότε έβγαλα μια κραυγή και φώναξα «θεέ μου, αν υπάρχουν, κάνε κάτι, αλλά καν' το τώρα» (πρέπει να προσθέσω ότι δεν είχα καμία ιδιαίτερη πίστη, και για αυτό είχα και την αμφιβολία "Υπάρχει;").

Αυτό που συνέβη την επόμενη στιγμή, μόνο σαν θαύμα μπορεί να το περιγράψει κανείς. Μπροστά μου εμφανίστηκε ένας μεγάλος φωτεινός άγγελος (σε ημιδιάφανη μορφή), που είχε το πρόσωπο ενός πολύ αγαπημένου μου φίλου που είχε σκοτωθεί και τον έλεγαν Ευάγγελο. Έμενα άναυδη. Την επόμενη στιγμή με πήρε και με μετέφερε σε μια άλλη διάσταση πραγματικότητας, μάλλον στην λεγόμενη "7η διάσταση".

Εκεί με άφησε και εξαφανίστηκε. Ένωσα ότι πρέπει να είμαι στον παράδεισο. Δεν έβλεπα τίποτα, αλλά ήταν σαν να με ξάπλωσε επάνω σε σύννεφα. Βίωνα την απόλυτη γαλήνη και, συγχρόνως, άκουγα μια υπέροχη χορωδία με φωνές και ήχους που δεν είχα ακούσει ποτέ τίποτε παρόμοιο στη γη. ... Ο άγγελος με κοίταξε γεμάτος καλοσύνη και κατανόηση και μου είπε κάτι, που χρειάστηκε να περάσει αρκετός καιρός για να καταλάβω τι εννοούσε:

"Άγγελοι στον ουρανό υπάρχουν πολλοί, στη γη όμως όχι, για αυτό πρέπει να κατέβεις". Πραγματικά δεν είχα καμία ιδέα τι εννοούσε και συνέχισα να είμαι αρνητική με την επιστροφή μου...

Πήρε το δεξί μου χέρι και μου χάραξε με ένα μαχαίρι τον καρπό μου. Τρόμαξα και πό-

νεσα συγχρόνως. Παρακολουθούσα να κυλάει ένα μαύρο πυκνό υγρό από τις φλέβες μου. Κοίταξα απορημένη τον άγγελο μου. Αυτός κατάλαβε το βλέμμα μου και μου είπε αυτή ήταν η αρνητική ενέργεια που είχα μέσα μου, τα αρνητικά συναισθήματα, όπως οργή και στενοχώρια καθώς και οι αρνητικές απελπισμένες σου σκέψεις... Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας άδραξα την ευκαιρία να κάνω ερωτήσεις στον φύλακα άγγελό μου...

Όλα αυτά μου ακούγονταν από τη μία παράξενα και από την άλλη ήταν σαν να το ήξερα. Αυτό συνέβαινε, γιατί τελευταία δεν μου άρεσε καθόλου πια αυτό που έκανα, αν και στην αρχή το λάτρευα ήταν το επάγγελμα των ονείρων μου.

Η ιστορία έχει ακόμα πολλές λεπτομέρειες, αλλά είναι πολλά για έναν απλό πρόλογο. Έχω, όμως, αρχίσει να γράφω βιβλίο τόσο για αυτό όσο και για το πως οδηγήθηκα να διδάσκω αγγελικές θεραπείες καθώς και πώς βοηθήθηκα να ανακαλύψω δασκάλους μου και θεραπείες...

Ήμουν πια αισιόδοξη, ήξερα ότι με περιμένει μια συναρπαστική καινούργια ζωή, χωρίς όμως να ξέρω πως θα ήταν αυτή.

Ένα όμως ήξερα σίγουρα: “Ναι, υπάρχει θεός”»

Από την ανωτέρω περιγραφή μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε -μέ την προϋπόθεση ότι όλα τα περιγραφόμενα στην ιστοσελίδα του «Body Mind & Soul» είναι ακριβή- πώς μπορεί να παρασυρθεί ο άνθρωπος από τα πνεύματα της πονηρίας, απολυτοποιώντας την προσωπική του «έμπειρία». Στην Εκκλησία έρμηνεύονται οι έμπειρίες των πιστών με βάση τη συλλογική έμπειρία των Αγίων και των Πατέρων, όπως αυτή διαμορφώνεται ανά τους αιώνες. Κανείς μας δέ διανοείται να έρμηνεύσει την προσωπική έμπειρία του έξω από τό σώμα της Εκκλησίας, πολύ δέ μάλλον χρησιμοποιώντας έρμηνείες του αποκρυφισμού, της παραθρησκείας και της «Νέας Έποχής». Χρειάζεται πολλή ταπείνωση, εκκλησιαστική βίωση και ή συναίσθηση ότι ο Πονηρός μετασχηματίζεται σε άγγελο φωτός.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ "ΑΡΧΑΙΟΛΑΤΡΙΑΣ" ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΥ

Τό φαινόμενο του "νεοπαγανισμού", ως μιάς από τις πολλές "άτραπούς" της "Νέας Έποχής", δημιουργεί σύγχυση στους Ορθόδοξους Έλληνες και αποτελεί ένα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα και όχι μόνο. Τό σύνθημα, πού ακούγεται στον "χώρο" αυτό: "ή Έλληνας ή Χριστιανός", καιτοι για μās ουσιαστικά είναι ένα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει να υπερεκτιμάται, αλλά ούτε και να υποβαθμίζεται. Πολύ περισσότερο, όταν τά Έλληνικά "αρχαιολατρικά" ρεύματα δραστηριοποιούνται ως ένας "νέος αντιχριστιανισμός" και, σε αρκετές περιπτώσεις, μέ έντονο έθνικιστικό χαρακτήρα. Η αντίπαράθεσή τους προς τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά από φανατισμό και ακρότητες, προκατάληψη, απειλές και ύβρεις, άπαξιωτικές εκφράσεις, ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, υπερβολές, διαστρεβλώσεις, άβάσιμους ισχυρισμούς και έλλειψη έπιστημονικής τεκμηρίωσης των λεγομένων και γραφομένων. Χρησιμοποιούν διχαστικά συνθήματα, πού απειλούν να πλήξουν τήν έθνική μας όμοψυχία και να διχάσουν τούς "Έλληνες" και "Χριστιανούς".

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ, ΤΙΣ «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ»: τηλ. 210 5238.305 ή τήν Π. Ε. Γ.: τηλ. 210 6396.665.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Δ/νσις: Ιωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Αθήνησι 16^η Ιουνίου 2015

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Στό πλαίσιο τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία στήν Ἑλλάδα εἶναι συνταγματικῶς κατοχυρωμένη καί σεβαστή, ἀλλά καί τῆς ποιμαντικῆς τῆς εὐθύνης γιά τήν ἀποφυγή δημιουργίας κλίματος θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ, μέ ἀφορμή τήν πρόσφατη καθιέρωση ἀπό τόν ΟΗΕ τῆς 21ης Ἰουνίου ὡς «**Παγκόσμιας Ἡμέρας Γιόγκα**», ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπενθυμίζει στό χριστεπώνυμο Πλήρωμα ὅτι: ἡ «Γιόγκα» ἀποτελεῖ θεμελιῶδες κεφάλαιο τῆς θρησκείας τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ, ἔχει ποικιλομορφία σχολῶν, κλάδων, ἐφαρμογῶν καί τάσεων καί ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ «εἶδος γυμναστικῆς».

Ὡς ἐκ τούτου ἡ «Γιόγκα» τυγχάνει ἀπολύτως ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη μας καί δέν ἔχει καμία θέση στή ζωή τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

**ΤΑΟ'S CENTER. ΚΕΝΤΡΟ
ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟ.**

Τήν εὐκαιρία γιά τήν σχετική ἔρευνα, μᾶς ἔδωσαν ἀνήσυχοι γονεῖς καί καθηγητές τῆς παριανῆς κοινωνίας.

Ὅπως προκύπτει ἀπό τά ἀναρτηθέντα στό διαδίκτυο διαφημιστικά τοῦ ἰδίου τοῦ Κέντρου Ταο's¹, πρόκειται γιά φορέα πού ἀσκεῖ μεγάλη ποικιλία ἐναλλακτικῶν, ἀποκρυφιστικῶν καί ἀνατολικῆς θρησκευτικότητας πρακτικῶν καί ψυχοτεχνικῶν

1. <http://www.taos-greece.com/>

-συνοδευόμενων φυσικά καί ἀπό τίς σχετικές διδασκαλίες- καί ἀπευθυνόμενο πρωτίστως σέ ἄλλοδαπούς, πού ἐνδιαφέρονται γιά «ἐναλλακτικές διακοπές», συνδυάζοντας κυρίως τεχνικές καί ἀσκήσεις γιόγκα² καί διαλογισμοῦ³ μέ θαλάσσια μπάνια, δι-

2. Πρακτική πού περιλαμβάνει ἀναπνευστικές κινήσεις καί στάσεις τοῦ σώματος, μέ σκοπό νά ἐπιτευχθεῖ δηθεν ἔνωση πνεύματος, σώματος καί ψυχῆς καί στόχο τή συγχώνευση στό ἀπρόσωπο, ἀπόλυτο «Ἐνα» τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ ἢ στό «κενό» τοῦ Βουδιστικοῦ νιρβάνα.

Βλ. καί: Χρήστου Ταγαράκη, *Εἶναι ἡ ΓΙΟΓΚΑ σωματική ἀσκηση - γυμναστική*, ἔκδ. «Διάλογος», Αθήνα 2010.

3. Εἶναι τό ἀντίθετο τῆς προσευχῆς. Κατά τοὺς ὁπαδούς του, εἶναι ἡ «ἀπουσία τοῦ νοῦ. Ἡ καθαρῆ, χωρὶς

ασκέδαση και υγιεινιστική διατροφή. Αυτό προκύπτει και από τις ιστοσελίδες του Tao's Center συντεταγμένες μόνο στην αγγλική γλώσσα και από τους εκπαιδευτές του Tao's Center στους διαφόρους εναλλακτικούς και αποκρυσταλλικούς τομείς, οι περισσότεροι των οποίων τυγχάνουν άλλοδαποι -ορισμένοι από τό Ισραήλ-, κάποιιοι μάλιστα χρησιμοποιώντας την Αγγλική με ξενική προφορά, ενώ κάποια από τά διαφημιστικά νίдео ύποτιτλίζονται με χαρακτηριστικές του έβραϊκού αλφάβητου.

Μερικές από τις δραστηριότητες του Tao's Center περιλαμβάνουν:

- Βουδιστικές διδασκαλίες με «αυτοσχεδρισμό», «επίγνωση μέσω της κίνησης»⁴, διαλογισμό και Ζέν⁵, με εκπαιδευτές την Iris Nais και την Naama Oshri.
- Έβραϊκή Καμπαλά⁶, τό εργαστήριο: «A Warrior A Lover»⁷ (πολεμιστής - έραστής), Σαμανισμός⁸, Βουδισμό και τό εργαστήριο: «A Course in Miracles»⁹ (Ένα Μάθημα στά Θαύματα), με εκπαιδευ-

κανένα περιεχόμενο, συνειδητότητα». Στην πραγματικότητα είναι ή στροφή του ανθρώπου προς τόν Έαυτό του και ή απομάκρυνσή του από τόν Θεό.

4. Μέθοδος δήθεν αυτογνωσίας πού συνδυάζει διαλογισμό έν κινήσει με μεθόδους Feldenkrais (ό Moshe Feldenkrais ήταν συνεχιστής των διδασκαλιών των George Ivanovich Gurdjieff και F. Matthias Alexander) κ. ά.

5. Σχολή του Βουδισμού Μαχαγιάνα. Η ιαπωνική λέξη Ζέν προέρχεται από την ιαπωνική προφορά της κινεζικής λέξης Τσάν, ή όποια με τή σειρά της προέρχεται από τή σανσκριτική λέξη dhyana, πού σημαίνει «διαλογισμός» ή «κατάσταση διαλογισμού».

6. «Έβραϊκή Θεοσοφία», έδραζομένη στή μαγεία και στήν αριθμοσοφία (Γκεμάτρια), μή έχουσα σχέση με τόν «Ορθόδοξο» Ιουδαϊσμό και την Πεντάτευχο.

7. Τό εργαστήριο: «πολεμιστής έραστής» συνδυάζει, κατά τούς όπαδούς του, τό δίπολο: άνδρας και γυναίκα με τόν έβραϊκό μυστικισμό και τή Σαμανιστική «θεραπεία», τή βουδιστική σοφία και πρακτικές της «Νέας Έποχής».

8. Θρησκευτικό ή μάλλον μαγικό σύστημα, πού αποδέχεται ότι με αυτοσυγκέντρωση και έκσταση μπορεί νά αποκτώνται: «διεύρυνση της συνείδησης» και δυνάμεις πού καθιστούν τόν άσκούμενο, μάγο-θεραπευτή. Άπαντάται σε πρωτόγονες φυλές (Άφρικανών, Ινδιάνων) και σε ομάδες της «Νέας Έποχής του Ύδροχόου» (New Age).

9. https://en.wikipedia.org/wiki/A_Course_in_Miracles

τές τόν ραβίνο Yaakov Enoshi και την Ujallah.

- Συνεδρίες «Primal Painting»¹⁰ (Αρχέγονης Ζωγραφικής), «OSHO Dynamic Meditation»¹¹ (Δυναμικός Διαλογισμός OSHO) και «Kundalini Meditation»¹² (Διαλογισμός Κουνταλίनि), με εκπαιδευτρια τή Meera.

Δέν θά συνεχίσουμε την απαρίθμηση των αποκρυσταλλικών, εναλλακτικών και νεοεποχίτικων πρακτικών, πού τό Tao's Center περιλαμβάνει στά προγράμματά του, τά όποια ανάγονται, με τις πιο έπιεικείς εκτιμήσεις, σε πολλές δεκάδες... Θά εστιάσουμε τό θέμα μας στην επικινδυνότητα των μεθόδων αυτών, καταστροφικών στό σύνολό τους για τόν άνθρωπο και την κοινωνία, καθώς τό επικίνδυνο αυτό νεοεποχίτικο μόρφωμα κατόρθωσε σιγά, σιγά και επί χρόνια νά αναπτυχθεί μέσα στή νησιώτικη κοινωνία της Πάρου, άπευθυνόμενο βέβαια κυρίως σε άλλοδαπούς, αλλά δίνοντας την έντύπωση στους άνυποψίαστους Παριανούς, ότι έπρόκειτο για «μιά ταβέρνα με ίσως κάπως έξωτικά φαγητά».

Τό πρόβλημα ένέκυψε όταν τό αποκρυσταλλικό Κέντρο έπιχείρησε νά διευρύνει τις δραστηριότητές του και νά άπευθυνθεί και στους νησιώτες μέσω δημοτικών φορέων, πού ήδη πραγματοποίησαν πέρυσι σεμινάριο «Laughter yoga» («γιόγκα του γέλιου»¹³)

10. Μέθοδος όπου, μέσω της ζωγραφικής και του διαλογισμού, έπιχειρείται ή άφύπνιση της «δημιουργικής ενέργειας», ως μέρος της ζωής και έκφρασης του «πλήρους δυναμικού» του ανθρώπου.

11. Μέθοδος διαλογισμού, στην όποια, δήθεν, έμπλέκονται φυσικές ένέργειες. Τόν όρο καθιέρωσε, από τις αρχές της δεκαετίας του 1970, ό γνωστός ινδός γκουρού Osho Rajneesh.

12. Σανσκριτικά σημαίνει «κουλουριασμένο ένα». Στή γιογκική κοσμοθεωρία, είναι μιά αρχέγονη ένέργεια, ή Shakti, πού έδράζεται στή βάση της σπονδυλικής στήλης. Διάφορες άνατολικές παραδόσεις διδάσκουν διαφορετικές μεθόδους «ξυπνήματος» της Κουνταλίनि, με σκοπό, δήθεν, την επίτευξη πνευματικής φώτισης.

13. Laughter yoga (Hasyayoga): Πρακτική πού συνεπάγεται τό παρατεταμένο έθελοντικό γέλιο. Βασίζεται στην πεποίθηση ότι τό έθελοντικό γέλιο παρέχει, δήθεν,

καί έτοιμάζονται νά τό έπαναλάβουν καί φέτος μαζί μέ άλλες παρόμοιες δραστηριότητες.

Άλλά τό πρόβλημα δέν σταματά έδω... Η έξαγγελία γιά τή συνεργασία μέ τό Ταο's Center καί τά «πολιτιστικά» προγράμματα, πού προετάθησαν δέν άφορούν ένηλικούς, αλλά τά **παιδιά** τής Πάρου κι αυτό είναι καί τό σημαντικότερο.

Η διείδυση τής «Νέας Έποχής» σέ όλους τούς τομείς τής ανθρώπινης δραστηριότητας εξαπλώνεται καί στή χώρα μας μέ επιδημικούς πλέον ρυθμούς. Τίς δεκαετίες τοῦ '70, '80, '90 είχαμε νά αντιμετώπισουμε άποκρυστικές όργανώσεις: ένας «διδάσκαλος», ένας γκουρού, ένας «μεσσίας» καί μερικές δεκάδες, έκατοντάδες ή καί χιλιάδες όπαδοί... Τό 1995 στή Ελλάδα ύπολογίζαμε έπίσημα 422 παρόμοιες ομάδες χαρακτηρισμένες άπό τήν Έκκλησία μας, ως «άσυμβίβαστες μέ τήν Ορθόδοξη χριστιανική πίστη»¹⁴. τίς νεοεποχίτικες, έναλλακτικές, δήθεν θεραπευτικές περιπτώσεις, σχεδόν, δέν τίς άγγίζαμε...

Σήμερα, 20 χρόνια άπό τότε, τό σκηνικό έχει αλλάξει τελείως. Πολλές άπό τίς τότε όργανώσεις -άποκρυστικές, γκουρουϊστικές, νεογνωστικές, ψυχολατρείες κ. ά.- συνεχίζουν νά ύφίστανται: κάποιες μέ τήν τότε μορφή τους, κάποιες διασπασμένες, μεταλλαγμένες, μετονομασμένες, όλες συνεχίζουν τό καταστροφικό τους έργο. Όμως, σήμερα, στή χώρα μας -καί διεθνώς-, αντιμετώπιζουμε νέο φαινόμενο: πολλές άπό τίς όργανώσεις αυτές, ειδικά όσες άσκοῦσαν έναλλακτικές «θεραπευτικές» μεθόδους, εκπαίδευσαν μέλη τους στίς διδασκαλίες καί πρακτικές τους καί

στή συνέχεια τά μέλη αυτά άρχισαν νά «άσκοῦν επαγγελματικά» αυτές τίς μεθόδους... Στήν άγορά εργασίας παρουσιάστηκαν νέες ειδικότητες: «έναλλακτικῶν ψυχολόγων», «έναλλακτικῶν θεραπευτῶν» κ. ά. Τάσεις, πού στό παρελθόν έθεωροῦντο άνάξιες λόγου, λαμβάνουν σήμερα μορφή «ειδικότητας» άποδεκτής άπό τό ευρύ κοινό· ή άστρολογία είναι ένα λαμπρό παράδειγμα αυτής τής πραγματικότητας.

Καί έδω πρέπει νά έπισημάνουμε, ότι, τελευταία, ένας μεγάλος αριθμός άπό αυτοχαρακτηριζόμενους ως «ειδικούς», μέ ποικιλία τίτλων καί ιδιοτήτων, έπιζητεί τήν συνεργασία μέ κοινωφελή ιδρύματα, φορείς «μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα» καί προγράμματα Δημοσίων καί Δημοτικῶν φορέων.

Έπαγρύπνηση, λοιπόν, όλων των υγιῶν πολιτικῶν, πολιτιστικῶν, κοινωνικῶν άκόμη καί εκκλησιαστικῶν φορέων. Άς έξετάζουμε μέ μεγάλη προσοχή κάθε πρόθυμη «κοινωνική προσφορά». Τήν έπόμενη φορά πού, ό ευχαρις, δραστήριος καί συμπαιθητικός νέος ή νέα, θά σάς προτείνει νά ύλοποιήσει μία «πολιτιστική», δωρεάν δραστηριότητα, ύπό τήν αιγίδα σας, μπορεί νά είναι κάποιος άπό αυτό τό πλήθος τῶν -μέ πολλές, συχνά, εκ τοῦ έξωτερικοῦ περιγαμνές- παρασυρθέντων συνανθρώπων μας.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΥ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Θορυβημένοι πιστοί προσκόμισαν στά γραφεΐα τής Πανελληνίας Ένωσης Γονέων τρία αντίτυπα τής Καινής Διαθήκης, πού όπως μās δήλωσαν μοιράστηκαν κάποια Κυριακή, μαζί μέ πολλά παρόμοια, άπό τόν Έφημέριο τής Ένορίας τους στό χριστεπώνυμο πλήρωμα.

Τά αντίτυπα περιλαμβάνουν τό κείμενο τής Καινής Διαθήκης, σέ μετάφραση στή Δημοτική καί άποτελοῦν έκδοση τής «Έλ-

τά ίδια φυσιολογικά καί ψυχολογικά όφέλη όπως τό **αυθόρμητο** γέλιο.

Σ.τ.Σ.: «Γελά δ' ό μωρός, καν τι μή γελοϊον ή». Προφανώς, οι αρχαίοι μας πρόγονοι γνώριζαν καλύτερα.

14. Ζ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Έντεταλμένων Έρωτων Μητροπόλεων διά θέματα αίρέσεων καί παραθρησκείας, Αλίαρτος, 20-26/9/1995.

ληνικής Βιβλικής Έταιρίας». Επί πλέον, περιλαμβάνουν συγχαρητήριες επιστολές προς τούς μεταφραστές κ. κ. Γεώργιο Γαλίτη, Ιωάννη Καραβιδόπουλο, Ιωάννη Γαλάνη και Πέτρο Βασιλειάδη, Καθηγητές της Βιβλικής Θεολογίας τών Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, από τόν Οικουμενικό Πατριάρχη και τούς Πατριάρχες Αλεξανδρείας και Ιεροσολύμων, καθώς και τήν εγκριτική επιστολή για τήν καταλληλότητα της μετάφρασης, της Ι. Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, 2/6/1988.

Σέ εισαγωγική σελίδα της έν λόγω μεταφράσεως πληροφορούμεθα ότι αυτή αποτελεί νεώτερη προσέγγιση προηγούμενης μεταφραστικής εργασίας του 1985, στην οποία συμμετείχαν, πλὴν τών ανωτέρω τεσσάρων Καθηγητῶν, και οί Καθηγητές Σάββας Αγουρίδης και Βασίλειος Στογιάννος και ὅτι ἐμελέτησε και ἀξιολόγησε σοβαρά τίσ διατυπωθεῖσες προτάσεις.

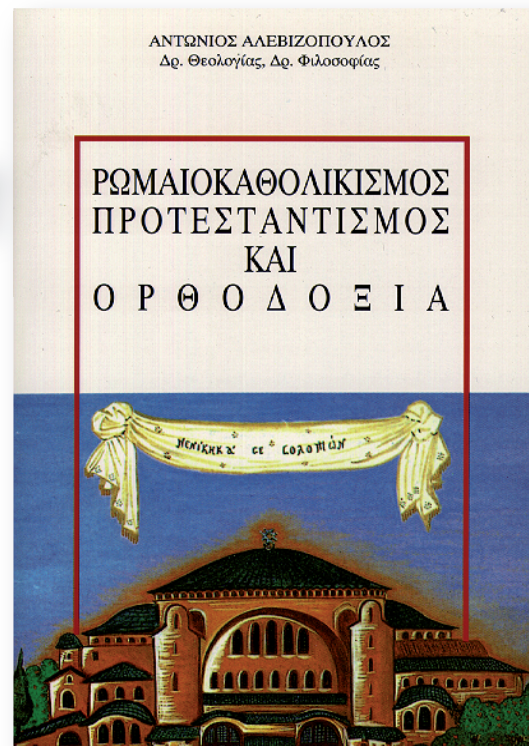
Τό περίεργο στην περίπτωση αυτή είναι ὅτι οί μεταφράσεις αυτές χρησιμεύουν σέ αίρετικές ομάδες για τόν προσηλυτισμό ἀνύποπτων Ὁρθοδόξων πιστῶν.

Εἶναι πρόδηλο ὅτι τό κείμενο αυτό της Καινῆς Διαθήκης, ἔχει τίσ εὐλογίες τών Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν και της Ἐκκλησίας της Ελλάδος για νά διανέμεται και νά χρησιμοποιεῖται ἀπό Ὁρθοδόξους Κληρικούς και λαϊκούς, οί ὅποιοι ἔχουν ἔτσι τήν βεβαιότητα για τήν ὀρθόδοξη ἐρμηνεία τοῦ κειμένου. Εἶναι ἐπομένως φανερό ὅτι κάτω ἀπό τούς τίτλους τών Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δέν εἶναι δυνατόν νά τίθενται τίτλοι μή Ὁρθοδόξων ομάδων και νά κυκλοφορεῖ τό κείμενο ὡς νά ἔχει τίσ εὐλογίες τών Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Τά συγκεκριμένα αυτά τρία ἀντίτυπα της Καινῆς Διαθήκης, περί ὧν ὁ λόγος, μοιράζονταν δωρεάν μέσα σέ τσάντες πού εἶχαν ἀκόμη και ἀπεικόνιση Αἰγαιοπελαγίτικου Ναοῦ. Πάνω στό σκληρό πανόδετο

“Ένα βιβλίο ἰδιαίτερα ἐπίκαιρο!

Προμηθευθεῖτε το
ἀπό τά Βιβλιοπωλεῖα
ἢ τήν Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.

έξωφυλλο είχαν επικολλημένο ώσειδές αυτοκόλλητο με την ένδειξη «ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ (βλ. αρχικές σελ.)». Οί τσάντες περιελάμβαναν και ειδικό ένθετο διαφημιστικό πολύχρωμο δελτάριο με τό παρακάτω μήνυμα: «Γεια σου!... Γιατί άραγε να βρέθηκε αυτή η μικρή τσαντούλα έξω από το σπίτι σου; Ίσως να παραξενεύτηκες, όμως αυτό δεν είναι τυχαίο. Το δώρο αυτό είναι ο δικός μας τρόπος να εκφράσουμε την αγάπη και την συμπαράστασή μας στις δύσκολες μέρες οικονομικής κρίσης που ζούμε. Αλλωστε, ο μεγάλος δάσκαλος του γένους μας Αδαμάντιος Κοραΐς είχε πει, ότι “μόνο το Ευαγγέλιο έχει τη δύναμη να σώσει την Ελλάδα”. Σαν νέοι από διάφορα μέρη του κόσμου επιθυμούμε να εμπειριστείς την αγάπη, την ελπίδα και τη ζωή που χαρίζει ο Σταυρωμένος και Αναστημένος Ιησούς. Γνώρισέ Τον στις σελίδες της Καινής Διαθήκης που σου προσφέρουμε.

Αν θέλεις, πάρε το χρόνο να εξετάσεις τα περιεχόμενα του πακέτου. Αν αυτά

Σημείωση τής Σύνταξης

- Τά ένυπογραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις τών συγγραφέων τους.
- Οί αναδημοσιεύσεις σχολίων ή πληροφοριών από ξένα ή ελληνικά περιοδικά και άλλα έντυπα ή τό διαδίκτυο δημοσιεύονται με κάθε επιφύλαξη, άφοροῦν σέ απόψεις και δέν στοχεύουν στην προσβολή ή στην απομείωση τής τιμής και τής ύπολήψεως τών προσώπων, στά όποια αναφέρονται και τά όποια σεβόμεθα δεόντως.
- Τήν ευθύνη για τίς εκφραζόμενες απόψεις στις δημοσιευόμενες έπιστολές φέρουν αποκλειστικά οί έπιστολογράφοι και όχι ή Συντακτική Έπιτροπή.
- Έπιτρέπεται ή αναδημοσίευση, κατόπιν άδειάς από τήν Διεύθυνση του περιοδικού.

που δεις σου κινήσουν το ενδιαφέρον και θα ήθελες να μάθεις περισσότερα για την αγάπη του Θεού για σένα, συμπλήρωσε το παρακάτω δελτίο και ταχυδρομήσε το στη διεύθυνση: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ, Λυδίας ..., 115 27 Αθήνα, Τηλ. 210».

Και τό κείμενο συνεχίζει: «Η Καινή Διαθήκη που βρίσκεται στο πακέτο αυτό, διαλέχτηκε ως δώρο έχοντας την έγκριση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, καθώς και του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, Αλεξάνδρειας και Ιεροσολύμων. (Βλέπε: αρχικές σελίδες)».

Στή συνέχεια ακολουθοῦν μιά σειρά από προσφορές με τή δυνατότητα τής έπιλογής:

«Θα ήθελα να μου στείλετε / στέλνετε εντελώς δωρεάν ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω:

Σειρά μαθημάτων σε θέματα της Αγίας Γραφής μέσω αλληλογραφίας.

Θα ήθελα μιά Καινή Διαθήκη για να χαρίσω σε κάποιο μέλος της οικογένειάς μου ή σε κάποιον άλλον.

Ταινία “Ιησούς” σε DVD.

Θα ήθελα να μάθω αν υπάρχει κάποια εκκλησία¹⁵ ή ομάδα μελέτης στη περιοχή μου.

Θα ήθελα να με επισκεφθεί κάποιος για να μελετήσουμε μαζί την Καινή Διαθήκη.

Θα ήθελα να ζητήσω προσευχή για:...».

Ακολουθεί χώρος για νά καταχωρήσει ό παραλήπτης τά προσωπικά του στοιχεία: Όνομα, Έπώνυμο, Διεύθυνση, Τ. Κ., Τηλέφωνο, E-mail... [πόσο μετράται έδω τό απόρρητο τών προσωπικών δεδομένων;].

Και τό έντυπο κλείνει με τή δήλωση ότι «η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ δεν έχει καμία σχέση με αιρέσεις, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Μορμόνους κ.τ.λ.».

Αλλά ή «Ελληνική Ίεραποστολική Ένωση» είναι Όρθόδοξη ομάδα; Κατά τήν

15. Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας.

Ορθόδοξη Ἐκκλησία ἢ «Ἑλληνική Ἱεραποστολική Ἐνωση» εἶναι μιὰ νεοπροτεσταντική- «ὑπερδογματική» ομάδα, ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη¹⁶. Ἐφόσον ὁμως, γιά τόν Ὁρθόδοξο χριστιανό, ἢ «Ε.Ι.Ε.» ἀποτελεῖ ἀφ' ἑαυτῆς αἴρεση -κι αὐτό τό γνωρίζει ὁ συντάκτης τοῦ ἐντύπου-, δέν εἶναι ἢ δήλωση αὐτή ψευδῆς καί παραπλανητική;

Καί γεννᾶται τό ἐρώτημα: Εἶναι δυνατόν, μέ ἀναφορά στήν ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθώς καί τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καί Ἱεροσολύμων, νά ἀσκεῖ ἢ «Ε.Ι.Ε.» μέ αὐτόν τόν τρόπο τό προσηλυτιστικό της ἔργο; Ἡ ἴδια ἄλλωστε δηλώνει¹⁷, ὅτι εἶναι «διαδογματική» καί «υπερδογματική» ομάδα, που «**ταυτίζεται και με το καθολικό και με το ορθόδοξο και με το διαμαρτυρούμενο δόγμα**» καί πού «... **δεν ασπάζεται κανένα δόγμα...**», ἀλλά «... κινεῖται στα πλαίσια του “Ευαγγελικού Συνδέσμου”» καί «υποστηρίζει ὅτι δέχεται [μόνο] τήν θεοπνευστία καί αυθεντικότητα τῆς αγίας Γραφῆς, το “Σύμβολο τῆς Πίστεως” καί τις αποφάσεις των πρώτων αποστολικῶν χρόνων», ὁμως οὐσιαστικά «**απορρίπτει τήν Ἐκκλησία σαν ορατή πραγματικότητα καί υπογραμμίζει ὅτι δέν σώζει καμία ἐκκλησία...**»¹⁸.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ κατ' ἔτος ἐκδιδόμενα Δελτία Τύπου, ἐνημερώνει τό Ὁρθόδοξο Πλήρωμα γιά τήν πραγματική ταυτότητα τῶν διακινητῶν αὐτῶν τοῦ ἱεροῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης, καθόσον ἢ ομάδα αὐτή

διοργανώνει ἐτήσια ἐκστρατεία σέ διάφορους νομούς τῆς Ἑλλάδος.

Δέν εἶναι ὁμως μόνο αὐτή ἢ ομάδα πού χρησιμοποιεῖ τό συγκεκριμένο αὐτό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης γιά προσηλυτιστικούς σκοπούς.

Ἦδη πρὶν ἀπό τό 2011, οἱ «Γεδεωνίτες»¹⁹, δραστηριοποιούμενοι στήν Ἑλλάδα ὡς «Φίλοι τῆς Ἁγίας Γραφῆς», γνωστή προτεσταντική ὀργάνωση, μοίραζαν τήν Καινή Διαθήκη δωρεάν σέ πολίτες, ὑπηρεσίες, ἀλλά καί σέ σχολεῖα²⁰.

Οἱ «Γεδεωνίτες» τυπώνουν τή διεύθυνσή τους (....., Ἀθήνα), τό τηλέφωνό τους καί τό σῆμα τῆς ὀργάνωσής τους (τόν πυρφόρο ἀμφορέα, μέσα σέ κύκλο), στίς πρώτες σελίδες τοῦ ἐν λόγῳ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τό διανέμουν δωρεάν. Ἔτσι, ὁ καθένας θά μπορούσε νά ἀπευθυνθεῖ σ' αὐτούς γιά πληροφορίες, ἐκλαμβάνοντας τήν ὀργάνωση αὐτή ὡς Ὁρθόδοξη. Αὐτό θά μπορούσε νά θεωρηθεῖ ὡς προσηλυτιστική δραστηριότητα²¹, καθόσον ἔτσι ἀποκρύπτουν τήν πραγματική τους ταυτότητα ἀπό τοὺς παραλήπτες τοῦ κειμένου. Κατά καιροὺς ἔχουν δημοσιευθεῖ πληροφορίες ὅτι ἢ κίνηση αὐτή διέθεσε τέτοια κείμενα καί σέ Ἱερές Μητροπόλεις, Ναούς, Δημόσιους φορεῖς καί σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἀκόμη καί σέ συνεργασία μέ Ὁρθόδοξους Κληρικούς -ἀσφαλῶς ἐν ἀγνοία τους- τυπώνοντας στίς πρώτες σελίδες τό σῆμα καί τήν διεύθυνση τῶν «Φίλων τῆς Ἁγίας Γραφῆς»²².

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Gideons_International.

20. http://hristospanagia3.blogspot.gr/2011/05/blog-post_06.html. Βλ. καί Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουρού, περιοδικό «Διάλογος» τ. 58, σ. 25.

21. http://aktines.blogspot.gr/2013/04/blog-post_9730.html

22. <http://www.ierovima.gr/pages/article.aspx?id=405>. http://hristospanagia3.blogspot.gr/2011/05/blog-post_06.html. http://aktines.blogspot.gr/2011/07/blog-post_7403.html. http://aktines.blogspot.gr/2012/01/blog-post_2242.html. http://www.egolpion.com/gedeonites_nikaia.el.aspx. http://aktines.blogspot.gr/2012/07/blog-post_8535.html. http://aktines.blogspot.gr/2009/05/blog-post_13.html. http://www.ecclesia.gr/greek/pronaos/pronaos_91.html#n5.

16. Βλ. ecclesia.gr, Κατάλογο ομάδων ἀσυμβίβαστων μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἰστοσελίδα τῆς Σ. Ἐ. ἐπί τῶν αἰρέσεων, ἀριθμ. 32.

17. Βλ. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Ἐγχειρίδιο Αἰρέσεων & Παραχριστιανικῶν Ὁμάδων, Ἀθήνα 1994, σσ. 359-366 καί <http://www.egolpion.com/e-i-e.el.aspx> καί Δελτίο Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περιοδικό «Διάλογος» τ. 58, σ. 23 καί http://aktines.blogspot.gr/2010/06/blog-post_1439.html

18. Βλ. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Ἐγχειρίδιο Αἰρέσεων & Παραχριστιανικῶν Ὁμάδων, Ἀθήνα 1994, σ. 363.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ; Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τη βελτίωση της υγείας;

Έδω και αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στο δυτικό κόσμο τη γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.

Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις και κινήσεις του σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται στον ινδουισμό και στον βουδισμό (γιόγκα).

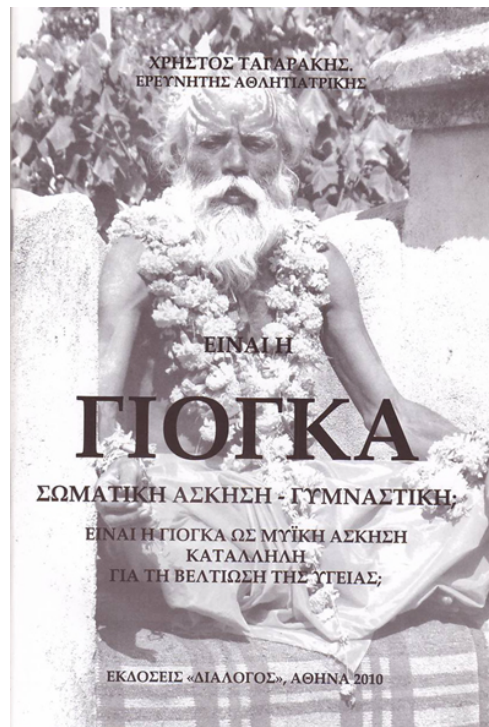
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί το θέμα με τον απλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός της μικρής αυτής εργασίας είναι να μπορέσει να αντιληφθεί ο καθένας, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεων του τις διάφορες πλευρές του ζητήματος.

Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως και η ελευθερία. Ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να γνωρίσει ποια είναι η αλήθεια για το συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο έτσι, θά είναι σε θέση να επιλέξει ελεύθερα, αυτό που ο ίδιος κρίνει ως σωστό.

Η μελέτη γίνεται με βάση τις σύγχρονες απόψεις της ιατρικής, της αθλητιατρικής και της θρησκευολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Έκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.
Για αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

Εάν τελικά έφθασαν στα χέρια Ορθόδοξων πιστών τά κείμενα αυτά προέβλεψαν άραγε οί κατά τόπους υπεύθυνοι Κληρικοί να ενημερώσουν τό Ορθόδοξο Πλήρωμα ή να απαλείψουν μέ κάποιο τρόπο τά σημάτα και τίς διευθύνσεις τών διακινητών αυτών τών αντιτύπων τής Καινής Διαθήκης πρίν μοιραστούν; Προέβλεψαν έστω να καλύψουν τήν επίμαχη διεύθυνση και τόν «πυρφόρο άμφορέα» ή τά στοιχειά, πού ένδεχομένως έχουν τυπωθει;

Μέ άφορμή τά έν λόγω αντίτυπα τής Καινής Διαθήκης, πού όπως μάς ενημέρωσαν, μοιράστηκαν και πρόσφατα ακόμη και σε Ένορίες τής Αττικής μέ έντυπη τήν διεύθυνση τών «Φίλων τής Αγίας Γραφής», θέτομε τόν προβληματισμό: πρίν πάρει

στά χέρια του ό Ορθόδοξος χριστιανός ένα οποιοδήποτε έντυπο έξετάζει καλώς τήν προέλευσή του; Γνωρίζουν να διακρίνουν Ποιμένες και Ποίμνιο ποιό διακινούν τήν Αλήθεια και ποιό τήν πλάνη, ακόμη και μέ προσωπεία Ορθόδοξα; Έδω βρίσκεται τό μεγάλο πρόβλημα τής πληροφόρησης πάνω στό σύγχρονο φαινόμενο τών αίρέσεων.

Ευτυχώς όμως υπάρχουν και ποιμένες πού και γνωρίζουν και γρηγορούν, αλλά και πιστοί πού έρευνούν και «δοκιμάζουν τά πνεύματα ει έκ του Θεού έστιν» (Α΄ Ιωάν. δ΄ 1)²³.

23. http://aktines.blogspot.gr/2010/07/blog-post_3131.html
http://aktines.blogspot.gr/2013/07/blog-post_9975.html
http://www.ebookxp.org/anavaseis.blogspot.gr/2013/08/blog-post_3773.html?b=4 κ.ά.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στή πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἰρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Ἐταιρείας «Σκοπιά»** τῶν «**Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά**». Κάθε Παρασκευή, 5.30' -7.30' μ.μ.
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς «**Νέας Ἐποχῆς**» (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Πέμπτη.
3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῶν **Προτεσταντικῶν-Πεντηκοστιανῶν** κινήσεων. Κάθε Δευτέρα, 7.00' -9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: **210 6396 665**.

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου 2015 συνεχίστηκε ἡ λειτουργία τοῦ «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως καί Οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία». Ὅπως εἶναι γνωστό, τό Σεμινάριο τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί διάγει τήν 3^η δεκαετία λειτουργίας του καί πολλοί ἄνθρωποι καί ἰδιαίτερα νέοι βοηθήθηκαν νά βροῦν ἀπαντήσεις στή ὑπαρξιακά τους ἐρωτήματα. Οἱ ὁμιλίες γίνονται κάθε Κυριακή, 11.30 π.μ. ἕως 13.00, στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἐνορίας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς. Οἱ ἐκλεκτοί ὁμιλητές, μέ πολλή ἀγάπη καί μέ ἐξαιρετική γνώση τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τό λαό τοῦ Κυρίου, ἀναπτύσσουν στούς συνεργάτες καί φίλους τῆς Π. Ε. Γ. θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐν Χριστῶ ζωή καί τήν Ἐκκλησιαστική μας παράδοση.

Κατά τή διάρκεια τοῦ τριμήνου αὐτοῦ πραγματοποίησαν εἰσηγήσεις στό Σεμινάριο οἱ ἐξῆς ὁμιλητές:

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ. κ. Κωνσταντῖνος Παπαχριστοδούλου, μέ θέμα:

«Ὁ προφητικός λόγος κατά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία».

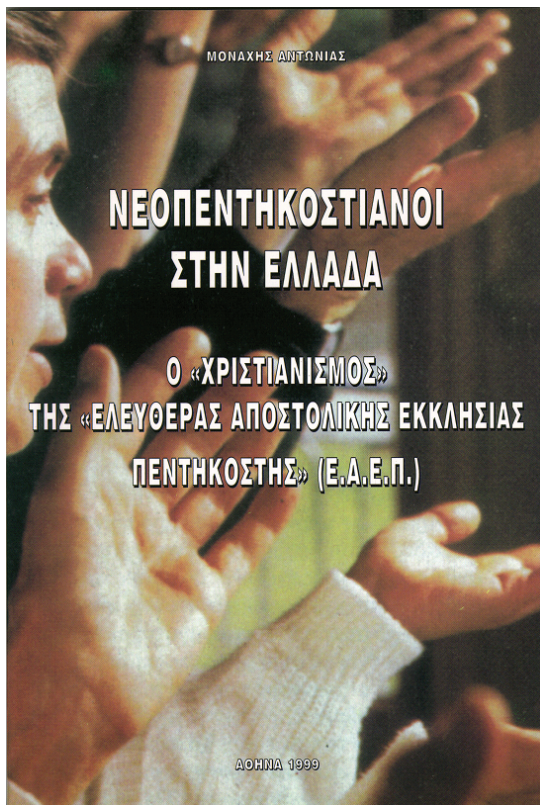
Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρεσβ. π. Σωτήριος Γκίκας, μέ θέμα: «Ἡ δέ γυνή ἵνα φοβῆται τόν ἄνδρα...» καί

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Χατζηθανάσης, μέ θέμα: «Κανείς δέν μπορεῖ νά μᾶς ἀδικήσει».

Ἡ Π. Ε. Γ., πού ἀποτελεῖ τόν ὀργανωτικό φορέα τοῦ Σεμιναρίου, συνιστᾷ στούς φίλους καί συνεργάτες τῆς νά τό κάνουν γνωστό καί νά καλέσουν καί ἄλλους φίλους καί γνωστούς τους, πού δέν τό γνωρίζουν, γιά νά συμμετάσχουν σ' αὐτό.

Κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου πραγματοποιήθηκε ἐπίσης καί ἡ τελευταία ἐκπαιδευτική ἡμερίδα, γιά τούς συνεργάτες τῆς Π. Ε. Γ. Ἡ ἡμερίδα διεξήχθη στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, στόν Χολαργό, τό Σάββατο, 16 Μαΐου. Εἰσηγήτρια ἦταν ἡ κ. Μαρία Δημητριάδου, μέ θέμα: «Οἱ Πολεμικές Τέχνες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Χριστιανική πίστη».

Οἱ ἡμερίδες πραγματοποιοῦνται, μετά τή Θεία Λειτουργία, μέ σκοπό τόν καταρ-

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΑ ΔΡΟΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΓΥΡΙΣΜΟ

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
ή ΤΗΝ Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.**

τισμό συνεργατῶν τῆς Ἐνωσης γιά νά ἀναλάβουν διακονία ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὅσους ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἀπό τήν ἐμπλοκή τους σέ αἰρετικές ὁμάδες.

Μέλη τῆς Π. Ε. Γ. ἔδωσαν διαλέξεις καί κατὰ τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου σέ ἐνορίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί στίς ἔδρες Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Συνεχίστηκε ἐπίσης, κατὰ τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου, ἡ ἐντατική ἐκπαίδευση συνεργατῶν τῆς Π. Ε. Γ. στίς εἰδικές «ὁμάδες ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης», σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα πού δημοσιεύεται στό τέλος τοῦ περιοδικοῦ μας. Συστήνουμε τήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων αὐτῶν σέ ὅσους ἐπιθυμοῦν νά γνωρίσουν βαθύτερα καί νά συνδράμουν τήν διακονία μας.

Ο «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΘΕΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Γιά τήν συνέχιση τῆς ἔκδοσής του.

Γιά τήν ἀποστολή τῆς προαιρετικῆς οικονομικῆς ἐνίσχυσής σας μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή, ἡ ὅποια ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές, ἡ νά καταθέσετε χρήματα στόν κατωτέρω τραπεζικό λογαριασμό τῆς Π.Ε.Γ.

Ἐθνική Τράπεζα: 180/296004-44, IBAN GR 5701101800000018029600444

Ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους στέλνουν συνδρομή γίνεται ἄμεσα. Παρακαλοῦμε, στό ἐντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά, στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας καί τό τηλέφωνό σας.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής
Ελλάδος, 89,5 FM, μεταδίδεται ή έκπομπή:
«Αλλοτρίωση δόγματος - αλλοτρίωση ήθους». Σάββατο, 17.00-17.30.
Έπιμελείται καί παρουσιάζει ό Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραιϊκής Έκκλησίας,
91,2 FM, μεταδίδονται οί έκπομπές:

α) «Αντιαιρετική Δράση», Σάββατο, 14.15-15.00. Έπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν
οί Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί π. Βασίλειος Γεωργόπουλος

β) «Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστεως», Σάββατο, 18.00-19.00.
(Αναμεταδίδονται οί όμιλίες πού πραγματοποιοῦνται στό Ένοριακό
Κέντρο του Ι. Ναου Άγίας Παρασκευής Άττικής, κάθε Κυριακή).

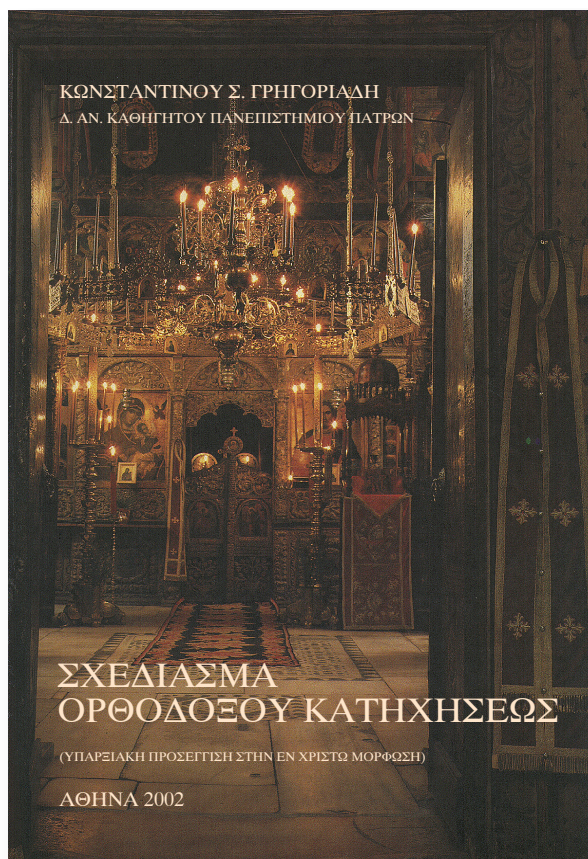
Ίστοσελίδα τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

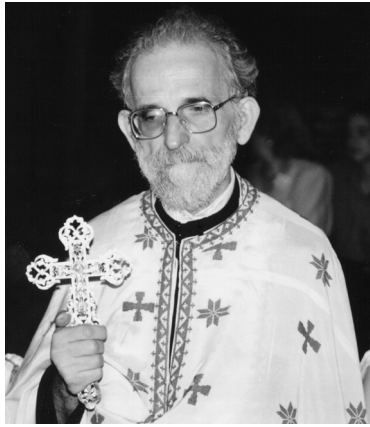
Ίστοσελίδα τής ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ίστοσελίδα τής Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

- * ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΓΟΝΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ) ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΟΜΑΛΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
- * ΠΑΡΕΧΕΙ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΡΧΕΤΥΠΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ
- * ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΥΠΑΡΞΙΑΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
- * ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΩΣ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» ΠΑΡΟΛΗ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ
- * ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΕΙΩΝ

Προμηθευθείτε το από τά Βιβλιοπωλεία
ή τήν Π. Ε. Γ. τηλ. 210.6396.665.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Η Ὁρθοδοξία μας».
2. «Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Η ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἑωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρῶν σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξο Σύνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλχημεία» (τεῦχος 3ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεῦχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεῦχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρὰ Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἢ γιόγκα σωματικὴ ἄσκηση-γυμναστική»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
45. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδοῦλου, «Προφήτες καὶ ψευδοπροφήτες», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.